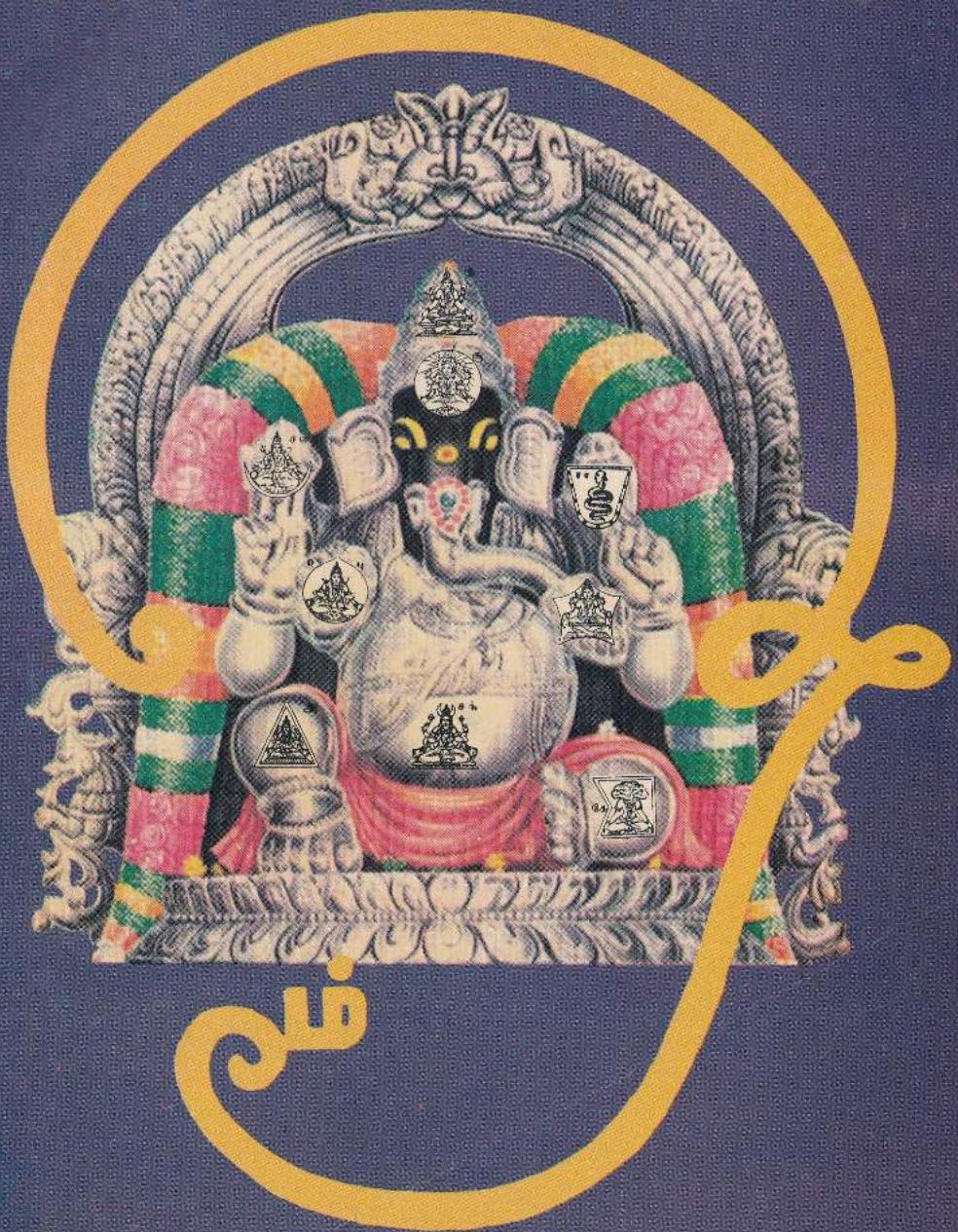

அருள்மணி மாலை

தொகுப்பு:

“சனாதனதர்ம ஸேவாரத்ன” அக்ரி கண்ணன் குருஸ்வாமி

(இந்து சமய மன்ற ஆண்டு விழா மலர்)

ஸ்ரீ நந்தி சித்தர் பீடம், நந்திவரம்-கூடுவாஞ்சேரி-603 202

ஸ்ரீ குகுப்போ நம:

ஸதாசிவ ஸமார்ப்பாம் சங்கராச்சார்ய மத்யமாம் |
அல்லத் ஆசார்ய பர்யந்தாம் வந்தே குடு பரம்பராம் ||

சமர்ப்பணம்

திருநந்திகேஸ்வரம் (நந்திவரம்) அருள்மிகு சௌந்தர்ய நாயகி உடனுறை ஸ்ரீ நந்தீஸ்வர பெருமானின் திருக்கோயிலில் வெகுதான்ய.வருஷம் ஆவணித்திங்கள் 21-ம் நாள் (6-9-98) அன்று நடைபெற்ற மூப்பெரும் விழாவில் நந்திவரம்-கூடுவாஞ்சேரி ஸ்ரீ நந்தி சித்தர் பீடம் இந்து சமய மன்றத்தின் சார்பில் ஆண்டு விழா மலரை மோனத் தெய்வமாய் பிருந்தாவனத்தில் எழுந்தருளி அருள்பாலிக்கும் காஞ்சி மாழுவிவரின் திருவடிகளில் சமர்ப்பணம் செய்து வெளியிடுகிறோம்.

இவண்

புலவர் கயினல். இராஜகணபதி, M.A., B.Com., FICA, D.S.S.,
தலைவர்

புலவர் க.ஆத்ரேய சுந்தரராமன் (ஏ)
க.இராகவன், M.A., B.Ed. P.G.D.C.P., D.S.S.,
செயலாளர்.

செயற்குழு உறுப்பினர்கள்:

தீரு C. பழநி, கூடுவாஞ்சேரி.

தீரு V. ராஜகோபால் D.P.T. நந்தீஸ்வரர் நகர்

தீரு N. வேதழுர்த்தி B.Com., கற்பகாம்பள்ளி நகர்

தீரு V. குமரேசன் M.A., B.Com., கூடுவாஞ்சேரி

தீரு L.புண்ணையகோட்டி, நந்திவரம்

தீரு M.வகுமிபதி, M.A. நந்திவரம்

தீரு K.மாணிக்கம், B.Sc.நந்திவரம்

தீரு V.மழுரநாதன் B.Com., ராணி அண்ணாநகர்

தீருமதி மாலை வேங்காரங்கண் B.Sc., D.P.R.

சென்னை பிரதீநிதி

இந்து சமய மன்றம்
(ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடு பீடத்தின் சமயச்சேவை நிறுவனம்
நந்திவரம் - கூடுவாஞ்சேரி)

மக்களிடையே ஆண்மீக விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தவும், சாதி, சமய பூலைற்ற ஒரு ஆண்மீக சமுதாயத்தை உருவாக்கவும், நமது பண்டைய பாரதபூரியின் புகழ்காக்கவும், சனாதன தர்ம நெரிகளை உலகிற்கு எடுத்துரைக்கவும், மக்கட்தொண்டு ஆற்றிடவும் ஸ்ரீ காஞ்சிப் பெரியவர் அருளாசிகங்கள் ஸ்ரீ ஜெயேந்திர ஸரஸ்வதி ஸ்வாமிகள் அருள் வழி காட்டுதலின்படி அமைக்கப்பெற்ற இம்மன்றம் நமது நந்திவரம்-கூடுவாஞ்சேரி பகுதியில் சீரும் சிறப்புமாக விழாக்கள் கருத்தரங்கம், பூஜைகள் என சிறப்பாக நடத்திவருகிறது. நந்திவரம்-கூடுவாஞ்சேரி பகுதியில் கோயில் விழாக்கள், பொது நிகழ்ச்சிகள், தமிழ் வளர்ச்சிப்பணிகள், ரத்ததானமுகாம்கள் என்று ஒரு சமூக, சமய, பொது அமைப்பாக விளங்கி வரும் இம்மன்றத்தின் பணிகள் கீழ்க்கண்ட அமைப்புகளின் மூலம் விரிவடைந்து வருகிறது.

ஸ்ரீநந்தி சித்தர் பீடம் : சமய ஞானபீடமான இதன் மூலம் சித்தர் தத்துவ ஆராய்ச்சி மற்றும் ஆண்மீக பூஜாமுறைகள் பற்றிய புத்தகங்கள் வெளியிடுவது. போன்ற பணிகளும், சமய சொற்பொழிவு களும், நடைபெறுகிறது. சமய சான்தோர்களுக்கு விருதுகளும் ஆண்டு தோறும் வழங்கப்படுகிறது.

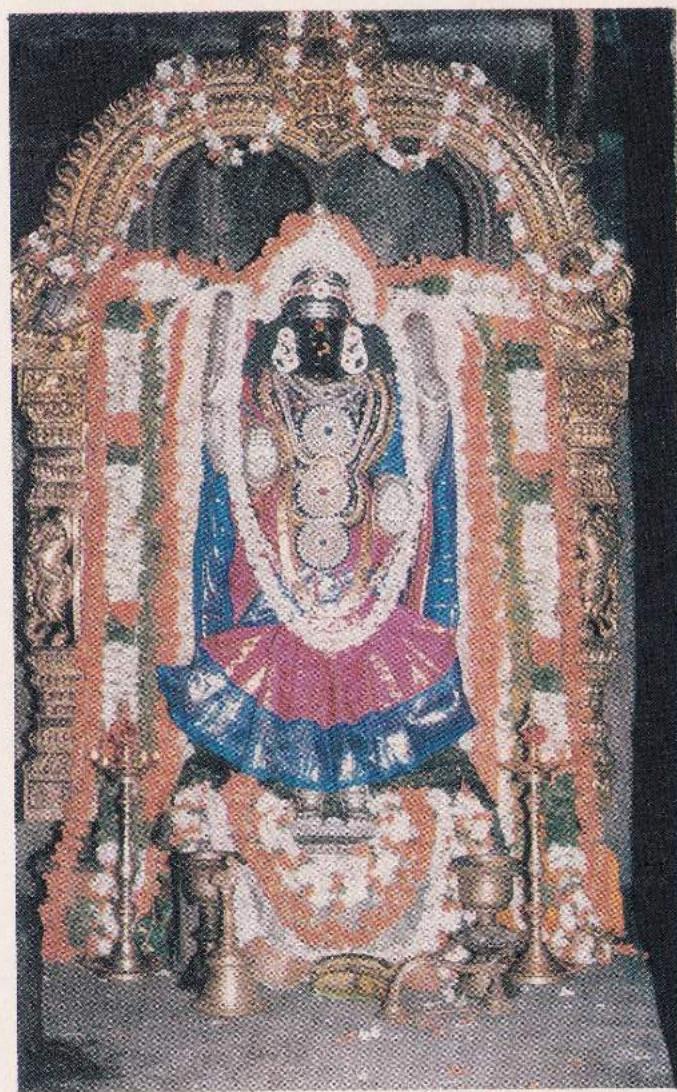
நந்தீஸ்வரர் பகுதி ஜனசபா: நந்திவரத்தில் உறையும் இறைவனின் திருநாமம் கெள்ளுவிளங்கும் இந்த அமைப்பு இளைஞர் அமைப்பாகும். இதன்மூலம் ரத்த தான முகாம், ஏழை குழந்தைகளுக்கு, இலவச பாடப்புத்தகம், நோட்டு புத்தகங்கள், உடை போன்றவை அளித்து சமுதாய தொண்டாற்றி வருகிறது.

ஸ்ரீ காமரக்ஷி மதீஸ் மண்ணலீ : மகளிர் அமைப்பான இதன் மூலம் திருக்கோயில்களில் திருவிளக்கு வழிபாடு, சங்கீத வகுப்புகள் போன்றவை நடைபெறுகிறது.

ஸ்ரீ சங்கரவாணி வகனைஸி சிறுவர்ச்சங்கம்: சிறுவர்களின் அமைப்பான இது, வளரும் போதே குழந்தைகளின் திறமையை ஊக்குவித்து போட்டிகள் நடத்தி பரிசுளித்து, நம் தமிழ் இலக்கியங்கள், திருப்பாவை, திருவெம்பாவை போன்ற பாடல்களில் தேர்ச்சி பெறச் செய்து, அகில இந்திய வானொலியில் வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுத்து பணியாற்றி வருகிறது.

ஜனகவ்யங்கள்: மன்றத்தின் இணை அமைப்பான இதுவும் இந்து சமய மன்றத்துடன் இணைந்து மேற்கண்டபணிகளை ஆற்றி வருகிறது.

இந்து சமய மன்றத்தின் பெருமுயற்சியின் விளைவாக சமீபத் தில் நந்திவரம் அருள்மிகு சௌந்தர்யநாயகி உடனுறை ஸ்ரீ நந்தீஸ்வர ஸ்வாமி திருக்கோயில் புனருத்தாரணம் செய்யப்பெற்று ஊர் பெரு மக்கள், ஆதாவுடன் சீரும் சிறப்பாக மகாகும்பாபிஷேகம் நடந் தேரியது.

ஸ்ரீ சௌந்தர்ய நாயகி சமேத ஸ்ரீ நந்தஸ்வர ஸ்வாமி தேவஸ்தானம்,
திருந்திகேஸ்வரம் நந்திவரம்-கூடுவாஞ்சேரி-603 202.

ஸ்தல வரலாறு

திருச்சிற்றும்பலம்

நடகமாடிட நந்திகேச்சர மாகாளேச்சர நாகேச்சர நாகாலாப
நாகாளேச்சர நன்காண கோஷ்சகரஸ் கொண்ணச்சரந்தின்ஸெ
சரங் குக்குடேச்சரமக் கீச்சரங் கூறுஸ்கால் ஆடகேச்சு, வன்முக
மகத்தீச்சர மயனீச்சர மத்தீச் சரமந்தன் கானல் ஈடுதீரைக்குப்
ராமேச்சரமென்றேந்தீறைவனுறை கரம் பலவுமியம்பு வோமே.

-அடைவத் திருத்தாண்டகம் (அப்பர்)

சென்னையிலிருந்து செங்கற்பட்டு செல்லும் மார்க்கத்தில்
சுமார் 36 கி.மீ. தொலைவில் திருநந்திவரம் எனும் திருப்பெயர்
கொண்டு கூடுவாஞ்சேரி ரயில்நிலையத்திற்கு அருகில் உள்ள
இத்திருத்தலம் தொண்டை நன்னாட்டு மிகப்பழமையான
சிவஸ்தலங்களில் ஒன்றாகும்.

மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் என்ற மூன்றாலும் சிறப்புப்பெற்று
விளங்கும் இத்தலத்தில் இறைவன் கூயம்புலிங்கமாக எழுந்தரு
ளியுள்ளார். இவ்விலைவனை கைவ சமயாச்சாரியர்களில்
ஒருவரான திருநாவுக்கரசர் வைப்புத்தலமாக ராமேஸ்வரத்திற்கு
இணையாக வைத்து தேவாரத்தில் பாடியுள்ளார். இங்குள்ள
நந்திதீர்த்தம் மிகவும் சிறப்புப்பெற்றது. தருமதேவதையான நந்தி
இத்தலத்து இறைவனை வழிபட்டமையாலும் சித்தர்கள் பூஜித்து
வருவதாலும் இவ்விலைவனுக்கு நந்தீஸ்வரர் எனும் திருநாமம்
வழங்குகிறது.

முன்னொரு காலத்தில் புதர்கள் குழப்பெற்று, புற்று ஒன்று
இவ்விடத்தில் இருந்ததாகவும் காராம்பசு அப்புற்றில் தினமும்
பால் சொறிந்து வந்ததாகவும் சில நாட்கள் சென்ற பின்பு இதைக்
கண்ணுற்ற பசுவின் உரிமையாளர் புற்றை வெட்ட அச்சமயத்தில்
அனைவரும் அதிர்ச்சியுறுமாறு அசரீரி ஒன்று இங்கு ஈஸ்வரன்
உறைவதாக உனர்த்தி கோயில் அமைத்து வழிபடுமாறு கூற
அப்போதிருந்த அரசனால் இத்திருக்கோயில் எழுப்பப்பட்டு மிக
விமரிசையாக பூஜைகள் நடைபெற்றதை கல்வெட்டுகள்
உணர்த்துகின்றன.

இத்தலத்து இறைவியின் திருநாமம் சௌந்தர்ய நாயகி
என்பதாகும். அழகு தமிழில் “அழகொளிர்நாயகி” என்றும்
“அழகுடைநாயகி”எனவும் வழங்கப்பெறுகிறாள். அன்னையின்
திருமுக சௌந்தர்யம் “அழகுக்கு ஒருவரும் ஒவ்வாத வல்வி”
என்று பாடிய அபிராமி பட்டின் பாடலை உணர்த்துகிறது.

கிழக்கு நோக்கிய பெருமானின் சன்னதியின் முன் வலம்புரி விநாயகர் மிக நேர்த்தியாக அண்டிவந்தோர்க்கு அருள் வதற்காகவே அமர்ந்தது போல் வீற்றிருக்கிறார். நர்த்தன விநாயகர், தக்ஷிணாமுர்த்தி, வல்லீதேவசேனா சமேத ஸுப்ரமணியர், பூஞ்சாவிஷ்ணு, பிரம்மா, சண்டிகேஸ்வரர், தூர்கை, ஷண்முகர், பைரவர், வீரபத்ரர், சிவகுரியன் நவக்ரஹங்கள் என அனைத்து பரிவார மூர்த்திகளுடன் திருநந்திகேஸ்வரத்து அம்மையப்பன் திருவருள்பாலிக்கிறார். பூஞ்சீ நந்திசித்தரால் பூஜிக்கப்படும் நந்திதேவர் இங்கு சுயம்புவான் நந்தீஸ்வர பெருமானை வழிபடுவதால் இங்கு ப்ரதோஷம் மிகச்சிறப்பாக கொண்டாடப்படுகிறது.

இத்திருக்கோயிலின் மீது பல வருடங்களுக்கு முன்பு இட விழுந்தது. சுற்றியுள்ள வீடுகளையும், குடிசைகளையும் குடிமக்களையும் காப்பாற்ற வேண்டி தியாகராஜனான் இறைவன் இடியை நாடிய தாங்கினான் போலும். இதில் இறைவன் மற்றும் அன்னையின் விமானங்கள் பழுதுபட்டன. எனவே கடந்த 21.1.91 அன்று பாலாலயம் (இளங்கோயில்) அமைத்து விமானங்களைப் புதுப்பித்து, ப்ரகார மண்டபம், பூஞ்சீ வல்லப கணபதி, பூஞ்சீ ஸுப்ரமணியர், பூஞ்சீ நடராஜர் திருச்சபை, மகரநந்தி மண்டபம் ஆகியவை அமைத்து திருப்பணிகள் செய்யப்பெற்றது.

பூஞ்சீ காஞ்சி பரமாச்சாரியர் அருளாசியேடும், பூஞ்சீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதிகள் பூஞ்சீ ஜெந்திர சரஸ்வதி ஸ்வாமிகள், பூஞ்சீ சங்கர விஜயேந்திர சரஸ்வதி ஸ்வாமிகள் அருள்வழி காட்டுதலின் படி அவன் அருளால் அவன்தான் வணங்கி பூஞ்சீ காஞ்சி காமகோடி பீட சமயச்சேவை அமைப்பான் இந்துசமய மன்றம் நந்திவரம்-கூடுவாஞ்சேரி கிராமத்தார்கள் வாயிலாக அரசு அனுமதி யுடன் அன்பர்களின் ஆதரவை ஏற்று திருப்பணிகளை நிறைவு செய்து கடந்த 4.6.98 அன்று வெகு விமரிசையாக மகாகும்பாபி ஷேகம் நடத்தியது.

இத்தலத்து இறைவனை பூஞ்சீ காஞ்சி பரமாச்சாரிய ஸ்வாமிகள், பூஞ்சீ தருமபுர ஆதீன குருமஹாசன்னிதானம், ஈழத்துசித்தர் மற்றும் எண்ணற்ற மகான்கள் போற்றி பரவியுள்ளனர். அண்மைக் காலத்தில் இதே தலத்தில் இவ்விறைவனுக்கு தொண்டு செய்து அண்டியவர்களுக்கு உடற்பினி தீர்த்த மலையாள ஸ்வாமிகள் இத்தலத்திலேயே முக்தியடைந்து அருள்பாலிக்கிறார்கள்.

சித்தர்கள் வாழும் பூமியிது, சித்தர் போற்றும் இறைவன் இவர், சித்தமலமறுத்து சிவமாக்கும் பெருமானை வந்து தரிசிப்பீர், வாழ்வில் வளம் பெறுவீர்.

நலம் சேர்க்கும் நந்தீஸ்வரர்

சிவனாரை என்றைக்கும் கூமக்கும் நந்தி
சேவித்த பக்தர்களைக் காக்கும் நந்தி
கவலைகளை எந்நாளும் போக்கும் நந்தி
கயிலையிலே நடம்புரியும் கனிந்த நந்தி
பள்ளியறைப் பக்கத்தில் இருக்கும் நந்தி
பார்வதியின் சொல்கேட்டுச் சிரிக்கும் நந்தி
நல்லதொரு ரகசியத்தைக் காக்கும் நந்தி
நாள்தோறும் தண்ணீரில் குளிக்கும் நந்தி

செங்கரும்பு உணவு மாலை அணியும் நந்தி
சிவனுக்கே உறுதுணையாய் விளங்கும் நந்தி
மங்களங்கள் அனைத்தையும் கொடுக்கும் நந்தி
மனிதர்களின் துயர்போக்க வந்த நந்தி

அருகம்புல மாலைனையையும் அணியும் நந்தி
அரியதொரு வில்வமே ஏற்ற நந்தி
வரும் காலம் நலமாக வைக்கும் நந்தி
வணங்குகிறோம் எமைக்காக்க வருக நந்தி

பிரதோஷ காலத்தில் பேசும் நந்தி
பேரருளை மாதருக்கு வழங்கும் நந்தி
வரலாறு படைத்து வரும் வல்ல நந்தி
வறுமையினை எந்நாளும் அகற்றும் நந்தி

கெட்டகனா அத்தனையும் மாற்றும் நந்தி
கீர்த்தியுடன் குலம் காக்கும் இனிய நந்தி
வெற்றிவரும் வாய்ப்பளிக்க உதவும் நந்தி
விதியினைத்தான் மாற்றிவிட விளையும் நந்தி

வேந்தன் நகர் நெய்யினிலே குளிக்கும் நந்தி
வியக்க வைக்கும் தஞ்சாவூர்ப் பெரிய நந்தி
சேர்ந்த திருப்புன்கூரிலே சாய்ந்த நந்தி
செவி சாய்த்துஅருள் கொடுக்கும் செல்வநந்தி

கும்பிட்ட பக்தர் துயர் நீக்கும் நந்தி
குடம் குடமாய் அபிஷேகம் பார்த்த நந்தி
பொன் பொருளை வழங்கிடவே வந்த நந்தி
புகழ்குவிக்க எம் இல்லம் வருக நந்தி

★ ★ ★ ★ ★

ஸ்ரீ கருப்யோ நம:

ஸ்ரீசௌந்தர்ய நாயகி பஞ்சரத்னம்

(G.V. ஸூப்ரமணியம் அவர்கள் இயற்றியது)

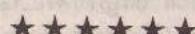
ஸ்ரீ நந்தீஸ்வர வாமபாகநிலயாம் சிந்தாமணீம் சின்மயீம்
ஆனந்தார்ணவ சக்ர மத்ய வஸதீம் காமேச கல்பத்ருமாம
ஆதிக்ஷாந்த சுபாக்ஷ ராக்ஷ வலயாம் ஆபீன வகேஷாஜ்வலாம்
ஸ்ரீநந்தீபுர வாஸிநீம் பகவதீம் சௌந்தர்ய ராக்ஞீம் பஜே 1

மாதங்காநன ஷண்முகாக்ய ஜனீ மாதா ஸதா பாதுமாம்
கரீம் கார த்ரய மந்தர ஞப விலஸத் வித்யாதி ராக்ஞீ சிவா
காளீ காஞ்சன காந்தி புஞ்ஜ விலஸத் வித்யுத் பிரபாபாளினி
ஸ்ரீநந்தீபுர வாஸிநீம் பகவதீம் சௌந்தர்ய ராக்ஞீம் பஜே 2

காமாரிப்ரிய பாமினீம் பகவதீம் லீலா விபூதிப்ரதாம்
சாக்தாசார் ஸமர்ச்சிதாங்ரி யுகளாம் ஸம்பத் கரி ரூபினீம்.
சிந்தா சோக விநாசினீம் பகவதீம் சித்ர்பவல்லீம் குதாம்
ஸ்ரீநந்தீபுர வாஸிநீம் பகவதீம் சௌந்தர்ய ராக்ஞீம் பஜே 3

பஞ்சப்பிரம் மஹாசனா பகவதீ பஞ்சாத்ம த்ருப்தா முதா
பஞ்ச த்ரயக்ஷர மந்தர தன்லீ மஹதீ பஞ்சேன சம்பூஜிதா
பஞ்சாம்னாய பாராயணாம் பரசிவாம் பாபாபஹாரீம் பராம்
ஸ்ரீநந்தீபுர வாஸிநீம் பகவதீம் சௌந்தர்ய ராக்ஞீம் பஜே 4

தூர்கே துஸ்தர ஸர்வகார்ய கடனாலீலா விலாஸாத்கஷணாத்
யோகேஸேன குருப்ரஸாத விபவாத் ஸார்த்துல பஞ்ஜை ஸாபை:
ரெளத்ரீ வத்ஸர மாக சுக்ல த்விதயே இத்தம் ஸ்துதேஹி ஸம்ஸ்துதா
ஸ்ரீநந்தீபுர வாஸிநீம் பகவதீம் சௌந்தர்ய ராக்ஞீம் பஜே 5

ஸ்ரீ காசிப முனிவர் அருளிய காரிய ஸித்தி மாலை

பந்தம் அகற்றும் அநந்தகுணப் பரப்பும் எவள்பால் உதிக்குமோ
எந்த உலகும் எவளிடத்தில் ஈண்டி இருந்து கரக்குமோ
சந்த மறைஆக மங் கலைகள் அனைத்தும் எவள்பால் தகவருமோ
அந்த இறையாம் கணபதியை அன்புகாரத் தொழுகின்றோம்

உகம் முழுதும் நீக்கமற ஒன்றாய் நிற்கும் பொருளெவளில்
உகவிற் பிறக்கும் விகாரங்கள் உராத மேலாம் ஓளியாவன்
உகம் புரியும் வினைப்பயனை ஊட்டுங் களைகண் எவள் அந்த
உக முதலைக் கணபதியை உவந்து சரணம் அடைகின்றோம்

இடர்கள் முழுதும் எவனருளால் எளிவீழும்பஞ் செனமாயும்
தொடரும் உயிர்கள் எவனருளால் கரர்வாழ் பதியும் உறக் செய்யும்
கடவுள் முதலோர்க் கூறின்றிக் கருமம் எவனால் முடிவுறும் அத்
தடவுமருப்புக் கணபதிபொன் சரணம் சரணம் அடைகின்றோம்

ஸ்ரத்தியாகித் தலமாகி முந்தீர் கங்கை முதலை
தீர்த்தமாகி அறிந்தறியாத் திறத்தினாலும் உயிர்க்கு நலம்
ஆர்த்தி நாளும் அறியாமை அகற்றி அறிவிப் பாளெவன் அப்
போதத் கருணைக் கணபதியைப் புகழ்ந்து சரணம் அடைகின்றோம்

செய்யும் வினையின் முதல்யாவன் செய்யப்படும் அப் பொருள்யாவன்
ஜயம் இன்றி உளதாகும் அந்தக் கருமப் யயன் யாவன்
உய்யும் வினையின் பயன் வினைவில் ஊட்டி விடுப்பான் எவள் அந்தப்
பொய்யில் இறையைக் கணபதியைப்பிரிந்து சரணம் அடைகின்றோம்

வேதம் அளந்தும் அறிவிய விகிரதன்யாவன் விமுத்தகைய
வேத முடிவில் நடம் நவிலும் விமலன் யாவன் விளங்குபர
நாதமுடிவில் வீற்றிருக்கும் நாதன் எவன் என்குணன் எவன் அப்
போத முதலைக் கணபதியைப் புகழ்ந்து சரணம் அடைகின்றோம்

மண்ணில் ஓர் ஜங்குணமாகி வதிவான் எவன்நீர், இடைநான்காய்
நன்னி அமர்வான் எவன்தீயின் மூன்றாய் நவில்வான் எவன் வளியின்
என்னும் இரண்டு குணமாகி இயைவான் எவன்யான் இடை ஒன்றாம்
அண்ணல் எவன் அக்கணபதியை அன்பிற் சரணம் அடைகின்றோம்.

பாசதுறிவில் பக்அறிவில் பற்றற்கிரிய பரன்யாவன்
பாச அறிவும் பக அறிவும் பயிலப் பணிக்கும் அவன் யாவன்
பாச அறிவும் பக அறிவும் பாற்றிமேலாம் அறிவான
தேசன் எவன் அக்கணபதியைக் திகழக் சரணம் அடைகின்றோம்

நாற்பயன்

இந்த நமது தோத்திரத்தை யாவன் மூன்று தினமும் உம்மைச்
சந்திகளில் தோத்திரஞ் செயினும் சகலகரும் சித்திபெறும்
சிந்தை மகிழ்ச் சுகம்பெறும் என்றினம்உச் சரிக்கின் சதுரத்தியிடையிப்
பந்தம் அகல ஓர் எண்கால் படிக்கில் அட்ட சித்தியுறும்

திங்கள் இரண்டும் தினந்தோறும் திகழ ஒருபான் முறையோதில்
தங்கும் அரச வசியமாம் தயங்க இருபத் தொருமுறைமை
பொங்கும் உழுவ லால்களின்பின் பொருவின் மைந்தர் விழுக்கல்வி
துங்க வெறுக்கை முதற்பலவும் தோன்றும் எனச் செப்பினர் மறைந்தார்

★ ★ ★ ★ ★

ஸ்ரீ தேவராய குவாமிகள் அருளிச்செய்த
யந்த கந்தர் சஷ்டி கவசம்

காப்பு

துதிப்போர்க்கு வல்லினோம்; துன்பம்போம்; நெஞ்சில்
பதிப்போர்க்குச் செலவும் பலித்துக்—கதித்[து] ஓங்கும்
நிஷ்டையுங் கைகூடும் நிமலர்அருள் கந்தர்
சஷ்டி கவசந் தனை.

அமர் இடர் தீர் அமரம் புரிந்த
குமரன் அடி நெஞ்சே குறி.

நால்

சஷ்டியை நோக்கச் சாவண பவனூர்
சிஷ்டிருக் குதவும் செங்கதிர் வேலோன்,
பாதம் இரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம் பாடக் கிண்கினி யாட
5 மைய நடனஞ்செயும் மயில்வா கனஞர்
கையில்வே லாலெலைக் காக்களன் றவந்து;
வரவர வேலா யதனூர் வருக,
வருக, வருக மயிலோன் வருக,
இந்திரன் முதலா எண்திசை போற்ற
10 மந்திர வடிவேல் வருக வருக,
வாசவன் மருகா! வருக வருக,
நேசக் குறமகள் நினொவான்! வருக,
ஆறுமுகம் படைத்த ஜயா! வருக,
நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக,
15 சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக.
சரஹண பவனூர் சடுதியில் வருக,
ரஹண பவச ராரா ரார
ரிஹண பவச ரிரிரி ரிரிரி
வினபவ சரஹண, வீரா! நமோநம்,
20 நிபவ சரஹண நிறநிற நிறென
வசர ஹணப வருக, வருக,
அகரர் குடிகெடுத்த ஜயா! வருக,
என்னை ஆனும்தீனை யோன் கையில்
25 பன்னிரண் டாயுதம் பாசாங் குசமும்
பாந்த விழிகள் பன்னிரண் டிலங்க
விளாந்தெலைக் காக்க வேலோன் வருக;
ஜயும் கிலியும் அடைவுடன் செளவும்
உய்யொளி செளவும் உயிரையுங் கிலியும்
கிலியுன் செளவும் கிளரோளி யையும்
30 நிலைபெற் தென்முன் நித்தமும் ஒளிரும்
சண்முகன் நீயும் தனியொளி யொவ்வும்
குண்டலி யாம்சிவ குகன்தினம் வருக;
ஆறுமு கழும் அணிமுடி ஆறும்
நீறிடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
35 பன்னிரு கண்ணும் பவளசெவ் வாயும்
நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
சராறு செவியில் இலகுகுண் டலமும்
ஆறிரு திண்புயத் தழகிய மார்பில்
பல்பூ ஷணமும் பதக்கழும் தரித்து
40 நன்மணி டுண்ட நவாதன் மாலையும்

முப்புரி நாலும் முத்தனி மார்பும்
செப்பழ குடைய திருவயி றுந்தியும்
துவண்ட மருங்கில் சுட்சொளிப் பட்டும்
நவரத்னம் பதித்த நற்சீ ராவும்
45 இருதொடை அழுகும் இளைமுழந் தானும்
திருவடி யதனில் சிலம்பொலி முழங்க,
செக்கண செக்கண செக்கண செக்கண
மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகென
நகநக நகநக நகநக நகென
50 டிகுருண் டிகுடிகு டிகுருண் டிகுண்
ரரரா ரரரா ரரரா ரர
ரிரிரி ரிரிரி ரிரிரி ரிரிரி
டூடூடூ டூடூடூ டூடூடூ டூடூ
டகுடகு டிகுடிகு டங்கு டிங்கு,
55 விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
முந்து முந்து முருகவேள் முந்து
என்றை யானும் ஏரகச் செல்வ!
மைந்தன் வெண்டும் வரமகிழ்ந் துதவும்
லாலா லாலா லாலா வேசமும்
60 லீலா லீலா லீலா விநோதனென்று
உன்திரு வடியை உறுதியென் தென்னாலும்
என்தலை வைத்துன் இனையடி காக்க
என்சயிர்க் குயிராம் இறைவன் காக்க
பன்னிரு விழியால் பாலைக் காக்க
65 அடியென் வதனம் அழுகுவேல் காக்க,
பொடிபுனை நெற்றியெப் புனிதவேல் காக்க,
கதிர்வேல் இரண்டும் கண்ணிலைக் காக்க
விதிசெவி யிரண்டும் வேலவர் காக்க
நாசிகள் இரண்டும் நலவேல் காக்க,
70 பேசிய வாய்தணைப் பெருவேல் காக்க,
முப்பத் திருப்ள முளைவேல் காக்க
செப்பிய நாலைச் செவ்வேல் காக்க,
கண்ணம் இரண்டும் கதிர்வேல் காக்க,
என்இளங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க,
75 மார்பை இரதன வடிவேல் காக்க,
சேர்தீன முலைமார் திருவேல் காக்க,
வடிவேல் இருதோள் வளம்பெறக் காக்க
பிடிகள் இரண்டும் பெருவேல் காக்க,
அழுகுடன் முதுகை அருளவேல் காக்க,
80 பழுபதி னுறும் பருவேல் காக்க,
வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க,
சிற்றிடை அழுகுறச் செவ்வேல் காக்க,
நாண்ஆும் கமிற்றை நலவேல் காக்க,
ஆண் குறிஇரண்டும் அயிலவேல் காக்க,
85 பிட்டம் இரண்டும் பெருவேல் காக்க,
வட்டக் குத்தை வடிவேல் காக்க,
பளைத்தொடை மிரண்டும் பருவேல் காக்க,
கணைக்கால் முழந்தாள் கதிர்வேல் காக்க,
ஜவிரல் அடியீண் அருளவேல் காக்க
90 ஷகள் இரண்டும் கருணைவேல் காக்க,

- முன்கை இரண்டும் முரண்வேல் காக்க,
 பின்கை இரண்டும் பின்னவள் திருக்க
 நாவில் சாஸ்வதி நற்றுணை யாக,
 நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
 95 முப்பால் நாடியை முளைவேல் காக்க
 எப்பொழு தும்ளை எதிரவேல் காக்க,
 அடியேன் வசனம் அசைவுள் நோம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
 வரும்பகல் தன்னில் வச்சிரவேல் காக்க,
 100 அரையிருள் தன்னில் அளையவேல் காக்க,
 ஏமத்தில் சாமத்தில் எதிரவேல் காக்க,
 தாமதம் நீக்கிச் சதுரவேல் காக்க
 காக்கக் காக்கக் கனகவேல் காக்க,
 நோக்க நோக்க நொடியில் நோக்க,
 105 தாக்கத் தாக்கத் தடையறத் தாக்க
 பார்க்கப் பார்க்கப் பாவம் பொடிபட,
 சில்லி குளியம் பெரும்பகை அகல,
 வல்ல பூதம் வலாஷ்டிகப் பேயகள்,
 அல்லல் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
 110 பிள்ளைகள் தின்னும் புழக்கடை முனியும்
 கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறைப் பேய்களும்
 பெண்களைத் தொடரும் பிரமராட் சதரும்,
 அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
 இரிசிகாட் டேரி இத்துங்ப சேளையும்,
 115 எல்லினும் இருட்டிலும் எதிர்ப்படும் அண்ணரும்
 கன்சூசை கொள்ளும் காளியோ டைவரும்,
 விட்டாங் காரரும், மிகுபல பேய்களும்,
 தண்டியக் காரரும், சண்டா எர்களும்
 என்பெயர் சொல்வும் இடிவிழுந் தோடிட,
 120 ஆளை அடியினில் அரும்பா வைகளும்,
 பூளை மயிரும், பிள்ளைகள் என்பும்,
 நகமும் மயிரும் நீண்முடி மன்னடையும்
 பாவைகள் உடனே பலகல சத்துடன்,
 மளையில் புதைத்த வஞ்சளை தணையும்,
 125 ஒட்டியச் செருக்கும், ஒட்டியப் பாவையும்,
 காசும் பணமும் காவுடன் சோறும்,
 ஒதும்அஞ் சனமும், ஒருவழிப் போக்கும்
 அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
 மாற்றுன் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட,
 130 காலது தாள்ளைக் கண்டால் கலங்கிட,
 அஞ்சி நடுங்கிட, அரண்டு புரண்டிட,
 வாய்விட் லறநி மதிகெட் டோட,
 படியினில் முட்டப் பாசக் கயிற்றுல்,
 கட்டுடன் அங்கம், கதறிடக் கட்டுக்
 135 கட்டி யுருட்டு கால்கை முறியக்,
 கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு;
 முட்டு முட்டு முழிகள் பிதுங்கிட,
 செக்கு செக்கு செதில்செதி லாக,
 சொக்கு சொக்கு சூர்ப்பகைச் சொக்கு,
 140 குத்து குத்து கூர்வடி வேலால்,
- பற்று பற்று பகலவன் தணல்எரி
 தணல்எரி தணல் அதுஆக,
 விடுவிடு வேலை வெருண்டது ஓட.
 புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்,
 145 எலியும் காடியும் இனித் தொடர்ந்தோட,
 தேஞும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
 கடிசிட விஷங்கள் கடித்துய ர'அங்கம்
 ஏறிய விஷங்கள் எனிதுடன் இறங்க,
 ஒளிப்பும் சுருக்கும் ஒருதலை நோயும்
 150 வாதம் சயித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்
 குலைசயம் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
 குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் புருதி
 பக்கப் பிளாவ் படர்தொடை வாழை
 கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
 155 பற்குத்த ரணை பருவரை யாப்பும்
 எல்லாப் பிணியும் என்றைக் கண்டால்
 நில்லாதோட நீ எனக் கருள்வாய்!
 ஈரேழ் உலகமும் எனக் குறவாக
 ஆனும் பெண்ணும் அளைவரும் எனக்கா
 160 மண்ணன் அரசரும் மகிழ்ந்துற வாகவும்
 உன்னைத் துதிக்க, உன்திரு நாமம்;
 சாஹண பவனே! சையைனி பவனே!
 திரிபுர பவனே! திகழோளி பவனே!
 பரிபுர பவனே! பவம்ரூளி பவனே!
 165 அரிதிரு மருகா! அமரா பதியைக்
 காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்
 கந்தா! குகனே! கதிர்வே லவனே!
 கார்த்திகை மைந்தா! கடம்பா! கடம்பனை
 170 இடும்பனை அழித்த இனியவேல் முருகா!
 தணிகா சலனே! சங்கரன் புதல்வா!
 கதிர்கா மத்துறை கதிர்வேல் முருகா!
 பழநிப் பதிவாழ் பால குமரா!
 ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா!
 செந்தின்மா மலையுறும் செங்கலவ ராயா!
 175 சமரா புரிவாழ் சண்முகத்து அரசே!
 காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
 என்நா இருக்க, யான்செனப் பாட,
 எனைத் தொடர்ந்து இருக்கும்எந்தை முருகளைப்
 பாடுனேன் ஆடுனேன் பரவசம் ஆக,
 180 ஆடுனேன் நாடுனேன் ஆவினன் பூதியை
 நேச முடன்யான் நெற்றியில் அணியப்
 பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி,
 உன்பதம் பெறவே உன்னருள் ஆக,
 அன்புடன் இரட்சி, அன்னமுஞ் சொன்னமும்
 185 மெத்தமெத் தாக வேலா யுதனார்
 சித்திபெற் றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க!
 வாழ்க! வாழ்க! மயிலேவன் வாழ்க!
 வாழ்க! வாழ்க! வடிவேல் வாழ்க!
 வாழ்க! வாழ்க! மலைக்குரு வாழ்க!
 190 வாழ்க! வாழ்க! மலைக்குற மகஞ்டன்

வாழ்க! வாழ்க! வராணத் துவசம்
 வாழ்க! வாழ்க! எனவறுமைகள் நீங்க;
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை யடியேன் எத்தனை செய்தால்
 195 பெற்றவன் நீருகு பொறுப்பதுன் கடன்
 பெற்றவன் குறமகள் பெற்றவ ஓரோ
 பிள்ளைன் நன்பாய்ப் பிரியம் அளித்து
 மெந்தனென் மீதுன் மனகிழ்ந் தருளித்
 தஞ்சமென் நடியே தழைத்திட அருள்செய்
 200 கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிய
 பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததைக்
 காலையில் மாலையில் கருத்துடன் நானும்
 ஆசா ரத்துடன் அங்கம் துலக்கி,
 நேச முடன் ஒருநினைவது ஆகிக்,
 205 கந்தர் சஷ்டி கவசம் இதனைச்
 சிந்தை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்
 ஒருநாள் மூப்பத் தாறுருக் கொண்டு
 ஒதியே சிசுபித்து உகந்து நீறனிய
 அஷ்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலும் செமாய்த்
 210 திசைமன்னர் என்மர் செயலது அருளுவர்;
 மாற்றலர் எல்லாம் வற்று வணங்குவர்
 நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை அளித்திடும்
 நவமதன் எனவும் நல்லூயில் பெறுவர்,
 எந்த நானும் ஈரெட்டாய் வாழ்வர்;
 215 கந்தர் கைவேலாம் கவசத் தடியை
 வழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்
 விலியால் காண வெறுண்டிடும் பேய்கள்
 பொல்லா தவரைப் பொடிப்பொடி யாக்கும்.
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
 220 சர்வ சத்துரு சங்கா ரத்தடி
 அறிந்தென துள்ளம் அஷ்ட லட்சமிகளில்
 வீரலட் சுமிக்கு விருந்துண வரக்க
 சூரபத் மாவைத் துணித்தகை யதனை
 இருபத் தேழ்வர்க்கு உவந்தமு தளித்த
 225 குருபரன் பழநிக் குன்றினில் இருக்கும்
 சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி!
 எனைத்தடுத் தாட்கொள் என்றன துள்ளம்
 மேலிய வடிவறும் வேலவா! போற்றி!
 தேவர்கள் சேனு பதியே போற்றி!
 230 குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி!
 திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி!
 இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி!
 கடம்பா போற்றி! கந்தா போற்றி!
 வெட்சி புளையும் வேளே போற்றி.
 235 உயர்கிரி கனக சபைக்கோர் அரசே,
 மயில்நடம் இடுவோய் மலரடி சரணம்
 சரணம் சரணம் சரவண பவழும்
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்.

— १ —

சிவமயம்
**ஸ்ரீ மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிச் செய்த
 சிவபூராணம்**

திருவாசகம்]

[8ம் திருமுறை

திருச்சிற்றம்பலம்
 நமச்சிவாய வாஅழிக் நாதன்தாள் வாழ்க
 இமைப்பொழுதும் என்னெங்குசில் நீங்காதான் தாள்வாழ்க
 கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் தாள்வாழ்க
 ஆகம மாகினின் றண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க
 ஏகன் அநேகன் இறைவன் அடிவாழ்க
 வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி வெல்க
 பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க
 புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க
 கரங்குவிவார் உள்மகிழும் கோன்கழல்கள் வெல்க
 சிரங்குவிவார் ரோங்குவிக்குஞ்சீரோன் கழல் வெல்க
 ஈச னடிபோற்றி எந்தை யடிபோற்றி
 தேச னடிபோற்றி சிவன்சே வடிபோற்றி
 நேயத்தே நின்ற நிமல னடிபோற்றி
 மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்ன னடிபோற்றி
 சீரார் பெருந்துறைநம் தேவனடி போற்றி
 ஆராத இன்பம் அருளுமலை போற்றி
 சிவன் அவன் என்சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
 அவன் அருளாலே அவன் தாள் வணங்கிக்
 சிந்தை மகிழ்ச் சிவபூரா ணந்தன்னை
 முந்தை வினைமுழுதும் ஓயவுரைப்பனியான்
 கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
 என்னுதற் கெட்டா எழிலார் கழல்திறைஞ்சி
 வின்னனிறைந்து மன்னிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
 என்னிறந்தெ ல்லையிலாதானே நின் பெருஞ்சீர்
 பொல்லா வினையேன் புகழுமா ஜென்றறியேன்
 புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகி
 பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
 கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய் கலங்களாய்

வல்அசர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
 செல்லாஅ நின்ற இத் தாவர சங்கமத்துள்
 எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன் எம்பெருமான்
 மெய்யேயுன் பொன்னடிகள் கண்டுஇன்று வீடுற்றேன்
 உய்யளன் ஞுள்ளத்துள் ஓங்கார மாய்நின்ற
 மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
 ஜயா வென்ஷங்கி ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே
 வெய்யாய் தனியாய் இயமான ஞும் விமலா
 பொய்யா யினவெல்லாம் போய்கல வந்தருளி
 மெய்ஞ்ஞான மாகி மினிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
 எஞ்ஞான இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
 அஞ்ஞானம் தன்னை அகலவிக்கும் நல்லறிவே
 ஆக்கம் அளவுஇறுதி யில்லாய் அனைத்துலகும்
 ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
 போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பின்
 நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நனியானே
 மாற்ற மனங்கழிய நின்ற மறையோனே
 கறந்தபால் கன்னலூடு நெய்கலந்தாற் போலச்
 சிறந்தடியார் சிந்தணையுன் தேனுறி நின்று
 பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்களோ ரைந்துடையாய் விண்ணேர்கள் ஏத்த
 மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்லினை யேன்தன்னை
 மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
 அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றுற் கட்டி
 புறந்தோல் போர்த்தெங்கும் புழுவழுக்கு மூடி
 மலஞ்சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிலை
 மலங்கப் புலஜை ந்தும்வஞ்சனையைச் செய்ய
 விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
 கலந்த அன்பாகிக் கசிந்துள் ஞருகும்
 நலந்தா விலாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீன்கழல்கள் காட்டி
 நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
 தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
 மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே

தேசனே தேனை ரமுதே சிவபுரனே
 பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
 நேச அருள் புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சங்கெடப்
 பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
 ஆரா வழுதே அளவிலாப் பெம்மானே
 ஓராதா ருள்ளத் தொளிக்கு மொளியானே
 நீரா யுருக்கியென் ஞாமிராய் நின்றுனே
 தீன்பழுந் துன்பழு மில்லானே யுள்ளானே
 அன்பருக் கன்பனே யாவையுமாய்க் கால்லையுமாஞ்
 சோதியனே துன்னிருளே தொன்றுப் பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகிஅல்லானே
 ஈர்த்தென்னை யாட்டொண்ட எந்தை பெருமானே
 ஈர்த்தமெய்ஞ் ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின்
 நோக்கிய நோக்கே நுனுக்கிய நுண்ணுணர்வே
 போக்கும் வரவும் புனர்வுமிலாப் புன்னியனே
 காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக் காய்நின்ற
 தோற்றச் சுட்ரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்
 மாற்றமாம் வையகக்தின் வெவ்வேறு வந்தறிவாந்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேயென் சிந்தணையுன்
 ஊற்றுன உண்ண ரமுதே உடையானே
 வேற்று விகார விடக்குடம்பினுட்ட கிடப்ப
 ஆற்றேன் எம்ஜயா அரனேயோ என்றென்று
 போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
 மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புக்குரம்பை கட்டழிக்க வல்லானே
 நன்னிருளில் நட்டம் பயின்றும் நாதனே
 தில்லையுட்ட கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
 அல்லற் பிறவி அறுப்பானே ஓவென்று
 சொல்லற் கரியாஜைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருஞ்சைர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தி ஞுள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
 பல்லோரு மேத்தப் பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

வ
அபிராமியம் துணை
ஷ்டி அபிராமிபட்டர் அருளிய
அபிராமியந்தாதி

காப்பு

தாரமர் கொன்றையும் சண்பக மாலையும் சாத்துந்தில்லை
ஊரார்தம் பாகத் துமைமைந்த னேயுல கேழும் பெற்ற
சீரபிராமியந் தாதியெப் போதும் என் சிந்தையுள்ளே
காரமர் மேனிக் கணபதி யேநிற்கக் கட்டுரையே.

நூல்

உதிக்கின்ற செங்கதீர் உச்சித் திலகம் உணர்வுடையோர்
மதிக்கின்ற மாணிக்கம் மாதுளம் போது மலர்க்கமலை
ஞுதிக்கின்ற மின்கொடி மெங்கடிக் குங்குமத் தோயமென்ன
விதிக்கின்ற மேனி அபிராமி யென்றன் விழுத்துணையே. 1

துணையும் தொழுந்தெய்வ மும்பெற்ற தாயும் சுருதிகளின்
பணையும் கொழுந்தும் பதிகொண்ட வேரும் பணிமலர்ப்படுங்
களையும் கருப்பஞ் சிலையுமென் பாசாங் சுசமும்கையில்
அணையும் திரிபுர சுந்தரி யாவ தறிந்தனமே. 2

அறிந்தேன் எவரும் அறியா மறையை யறிந்து கொண்டு
செறிந்தேன் உனது திருவடிக் கேதிரு வேவெவருவிப்
பிறிந்தேன்றின் அன்பர் பெருமையெண் ணைத கருமதெஞ்சால்
மறிந்தே விழும்நர குக்குற வாய மனிதரையே. 3

மனிதரும் தேவரும் மாயா முனிவரும் வந்துசென்னி
குனிதரும் சேவடிக் கோமள மேகொன்றை வார்சடைமேல்
பணிதரும் திங்கரும் பாம்பும் பகிரதி யும்படைத்த
புனிதரும் நீயும்என் புந்தியெந் நாளும் பொருந்துகவே. 4

பொருந்திய முப்புரை, செப்புரை செய்யும் புணர்முலையால்
வருந்திய வஞ்சி மருங்குல மனேன்மனி, வார்சடையோன்
அருந்திய நஞ்சமு தாக்கிய அம்பிகை, அம்புயமேல்
திருந்திய சுந்தரி, அந்தரி பாதம் என் சென்னியதே. 5

சென்னிய துண்பொன் திருவடித் தாமரை, சிந்தையுள்ளே
மன்னிய துன்திரு மந்திரம் சிந்துர வண்ணப்பென்னே !
முன்னிய நின்னடி யாருடன் கூடி முறைமுறையே
பன்னிய தென்றும்ஹன் தன்பர மாகம பத்ததியே. 6

ததியுறு மத்திற் சம்ஹும்என் ஆவி தளர்விலதோர்
கதியுறு வண்ணம் கருதுகண் டாய்கம ஸாலயனும்
மதியுறு வேளி மகிழ்நனும் மாலும் வணங்கியென்றும்
துதியுறு சேவடி யாய்சிந்து ரானன சுந்தரியே. 7

சுந்தரி எந்தை துணைவிளன் பாசத் தொடரையெல்லாம்
வந்தரி சிந்துர வண்ணத்தி னோமகி டன்தலைமேல்
அந்தரி நீலி அழியாத கண்விகை ஆரண்த்தோன்
கந்தரி கைத்தலத் தாள்மலர்த் தாளென்க ருத்தனவே. 8

கருத்தன எந்தைதன் கண்ணன, வண்ணக் கனகவெற்பிற்
பெருத்தன, பாலமும் பிள்ளைக்கு நல்கின பேரருள்கூர்
திருத்தன பாரமும் ஆரமுஞ் செங்கைச் சிலையும் அம்பும்
முருத்தன மூரலும் நீயும் அம்மே! வந்தென் முன்னிற்கவே 9
நின்றும் இருந்தும் கிடந்தும் நடந்தும் நினைப்பதுன்னை
என்றும் வணங்குவ துண்மலர்த் தாள்ளமூ தாமரையின்
ஒன்றும் அரும்பொரு னேயரு னேயுமை யேயிமயத்
தன்றும் பிறந்தவ னேஅழி யாமுத்தி யானந்தமே. 10

ஆனந்த மாயென் அறிவாய் நிறைந்த அமுதமுமாய்
வானந்த மான வடிவுடை யாள்மறை நான்கினுக்கும்
தானந்த மான சரஞார விந்தம் தவளநிறக்
கானம்தம் ஆடரங் காமளம்பி ரான்முடிக் கண்ணியதே. 11

கண்ணிய துன்புகழ் கற்பதுன் நாமம் கசிந்துபத்தி
பண்ணிய துன்னிரு பாதாம் புயத்தில் பகவிரவா
நன்னிய துன்னை நயந்தோரை வையத்து நான்முன் செய்த
புண்ணியம் ஏதன்னம் மேபுவி யேழையும் பூத்தவளே. 21

பூத்தவ னேபுவ னம்பதி னேன்கையும், பூத்தவ்னணம்
காத்தவ னேபுவின் கரந்தவ னேகறைக் கண்டனுக்கு
முத்தவ னேன்றும் மூவா முகுந்தற் கிளையவளே
மாத்தவ னேஉன்னை யன்றி மற்றோர்தெய்வம் வந்திப்பதே. 13

வந்திப் பவருள்ளை வானவர் தானவ ரானவர்கள் !
சிந்திப் பவர்நற் றிசைமுகர் நாரணர், சிந்தையுள்ளே
பந்திப் பவர்அழி யாப்பர மானந்தர், பாரிலுன்னைச்
சந்திப் பவர்க்கெளி தாமெய்ப்பிராட்டிந் தன்னளியே. 14

தண்ணளிக் கென்றுமுன் னேபல கோடி தவங்கள் செய்வார்
மண்ணளிக் குஞ்செல்வ மோபெறு வார், மதி வானவர்தம்
வின்னளிக் குஞ்செல் வழும் அழி யாழுத்தி வீடுமன்றே !

பண்ணளிக் குஞ்சொற் பரிமள யாமளைப் பைங்கிளியே. 15

கிளியே கிளாஞ்சர் மனத்தே கிடந்து கிளர்ந்தொளிரும்
ஒளியே ஒளிரு மொளிக்கிட; மேள்ளனி லொன்றுமில்லா
வெளியே வெளிமுதற் பூதங்களாகி விரிந்தவம்மே
அளியேன் அறிவள விற்கள வான ததிசயமே ! 16

அதிசய மான வடிவுடை யாள்அர விந்தமெல்லாம்
துதிசய வானன சுந்தர வல்லி துஜீனயிரதி
பதிசய மான தபசய மாகழுன் பார்த்தவர்தம்
மதிசய மாகவன் ரேவாம பாகத்தை வவ்வியதே 17

வவ்விய பாகத் திறைவரும் நீயும் மகிழ்ந்திருக்கும்
செவ்வியும் உங்கள் திருமணக் கோலமுஞ் சிந்தையுள்ளே
அவ்வியந் தீர்த்தென்னை ஆண்டபொற் பாதமும் ஆகிவந்து
வெவ்விய காலன்னன் மேல்வரும் போது வெளி நிற்கவே. 18

வெளிநின்ற நின்திரு மேனியைப் பார்த்தென்விழியும் நெஞ்சும்
களிநின்ற வெள்ளம் கரைகண்ட தில்லை கருத்தினுள்ளே
தெளிநின்ற ஞானம் திகழ்கின்ற தென்ன திருவுளமோ
ஒளிநின்ற கோணங்கள் ஒன்பதும் மேவி யுறைபவளே. 19

உறைகின்ற நின்திருக் கோயில், நின் கேள்வ ரொருபக்கமோ
அறைகின்ற நாள்உறை யின்அடி யோழுடி யோவழுதம்
நிறைகின்ற வெண்திங்க ஓளாகஞ்ச மோள்றன் நெஞ்சுக்கமோ
மறைகின்ற வாரிதி யோழுர ஞால மங்கலையே. 20

மங்கலை செங்கல சம்முலை யாள்மலை யாள்வருணச்
சங்கலை செங்கைச் சகல கலாமயில் தாவுகங்கை
பொங்கலை தங்கும் புரிசடை யோன்புடை யானுடையாள்
பிங்கலை நீலிசெய் யாள்வெளி யாள்பசம் பெண்கொடியே. 21

கொடியே இளவுஞ்சிக் கொம்பே எனக்குவம் பேபழுத்த
படியே மறையின் பரிமள மேபனி மாலிமயப்
பிடியே பிரமன் முதலாய தேவரைப் பெற்ற அம்மே
அடியேன் இறந்திங் கிளிப்பிற வாமல்வந் தாண்டுகொள்ளே. 22

கொள்ளேன் மனத்தினின் கோலமல் லாதன்பர்கூட்டந்தன்னை
விள்ளேன் பரசம யம்விரும் பேன்வியன் மூவுலகுக்
குள்ளே அனைத்தினுக் கும்புறம் பேஉள்ளத் தேவிளைந்த
கள்ளே களிக்குங் களியே அளியளன் கண்மணியே. 23

மணியே மணியின் ஒளியே ஒளிரும் மணிபுளைந்த
அணியே அணியும் அணிக்கழுகே அணுகாதவர்க்குப்
பினியே பினிக்கு மருந்தே அமரர் பெருவிருந்தே
பணியேன். ஒருவரை நின்பதம் பாதம் பணிந்தபேன். 24

பின்னே திரிந்துள் அடியரரப் பேணீப் பிறப்பறுக்க
முன்னே தவங்கள் மூயன்றுதொண் டேன்முதல் மூவருக்கும்
அன்னே உலகுக் கபிராமி என்னும் அருமருந்தே
என்னே இனிஉண்ணை யான்மற வாமல்நின் ரேத்துவனே. 25

ஏத்தும் அடியவ ரீரேழ் உலகினை யும்படைத்தும்
காத்தும் அழித்தும் திரிபவ ராம்கமழ் பூங்கடம்பு
சாத்துந் குழலணங் கேமண்ம் நாறுநின் தாளினைக்கென்
நாத்தங்கு புன்மொழி ஏறிய வாரு நகையுடைத்தே. 26

உடைத்தனை வஞ்சப் பிறவியை உள்ளம் உருகுமன்பு
படைத்தனை பத்ம பதயுகம் குடும் பணினன்கே
அடைத்தனை நெஞ்சத் தழுக்கையை லாம்தின் னருட்புனலால்
துடைத்தனை சந்தரி நின்னரு னேதென்று சொல்லுவதே. 27

சொல்லும் பொருஞம் எனநட மாடும் துணைவருடன்
புல்லும் பரிமளப் பூங்கொடி யேநின் புதுமலர்த்தாள்
அல்லும் பகலும் தொழுமவர்க் கேஉழி யாஅரசும்
செல்லும் தவநெறி யும்சிவ லோகமும் ரித்திக்குமே. 28

சித்தியும் சித்தி தருந்தெய்வ மாகித் திகழும்பரா
சக்தியும் சத்தி தழைக்குஞ் சிவமும் தவமுயல்வார்
முத்தியும் முத்திக்கு வித்தும்வித் தாகி முளைத்தெழுந்த
புத்தியும் புத்தியி னுள்ளே புரக்கும் புரத்தையன்றே. 29

அன்றே தடுத்தென்னை ஆண்டுகொண்ட டாய்கொண்ட தல் என்கை
நன்றே உனக்கினி நானென் செயினும் நடுக்கடலுள்
சென்றே விழினும் கரையேற் றுகைநின் திருவுளமே
ஒன்றே பலவுருவே அருவேன் உழையவளே. 30

உமையும் உமையொரு பாகரும் ஏக உருவில்வந்திங்கு)
உமையும் தமக்கன்பு செய்யவைத் தாரினி என்னுதற்குச்
சமையங் களுமில்லை ஈன்றெடுப் பாளொரு தாயுமில்லை
அமையும் அமையுறு தொளியர் மேல்வைத்த ஆசையுமே. 31

ஆசைக் கடவில் அகப்பட்ட டருளற் அந்தகண்கைப்
பாசத்தில் அல்லற் படஇருந் தேஜைநின் பாதம்என்னும்
வாசக் கமலந் தலைமேல் வலியவைத் தாண்டுகொண்ட
நேசத்தை எனசொல்லு வேண்டசர் பாகத்து நேரிழூயே. 32

இழைக்கும் வினைவழி யேஅடுங் காலன் எனைநடுங்க
அழைக்கும் பொழுது வந்து) அஞ்சவென் பாய் அத்தர் சித்த
குழைக்கும் களபக் குவிமூலை யாமளைக் கோமளை மேல்லாம்
உழைக்கும் பொழுதுங்னை யேஅன்னை யேன்பன் ஓடிவந்தே. 33

வந்தே சரணம் புகுமடி யாருக்கு வானுலகம்
தந்தே பரிவொடு தான்போயிருக்கும் சதுர்முகமும்
பைந்தே னலங்கல் பருமணி யாகமும் பாகமும்பொன்
செந்தேன் மலரும் அஸர்கதிர் ஞாயிறும் திங்கனுமே. 34

திங்கட் பகவின் மணநாறும் சிரடி சென்னி வைக்க
எங்கட் கொருதவம் எய்திய வாளன் னிறந்த விண்ணேர்
தங்கட்கும் இந்தத் தவமெய்து மோதரங் கக்கடலுள்
வெங்கட் பணியணை மேல்துயில் கூரும் விழுப்பொருளே. 35

பொருளே பொருண்முடிக் கும்போக மேஅரும் போகம்செய்யும்
மருளே மருளில் வருந்தெரு ளோன் மனத்து வஞ்சத(து)
இருளே தும்னின்றி ஒளிவெளி யாகி இருக்கும் உன்றன்
அருளே தறிகின்றி லேனம்பு யாதனத் தம்பிகையே. 36

கைக்கே அனிவது கன்னலும் டூவுங் கமலமன்ன
மெய்க்கே அனிவது வெண்முத்து மாலை விடவரவின்
பைக்கே அனிவது பன்மணிக் கோவையும் பட்டுமெட்டுத்
திக்கே அனியும் திருவடை யானிடஞ் சேர்பவளே 37

பவளக் கொடியில் பழுத்தசெவ் வாயும் பணிமுறுவல்
தவளத் திருநகை யும்துணை யாளங்கள் சங்கரனைத்
துவளப் பொருது துடியிடைச் சாய்க்கும் துணைமூலையாள்
அவளைப் பணிமின்கண் மரம் ராவதி ஆளுகைக்கே. 38

ஆளுகைக் குன்றன் அடித்தா மரைகளுண் டந்தகன்பால்
மீளுகைக் குன்றன் விழியின் கடைஉண்டு மேலிவற்றின்
ஆளுகைக் கென்குறை, நின்குறை யேஅன்று மூப்புரங்கள்
மாளுகைக் கம்பு தொடுத்தவில் லான்பங்கில் வானுதலே. 39

வானுதற் கண்ணியை வின்னவர் யாவரும் வந்திறைஞ்சிப்
பேணுதற் கெண்ணிய எம்பெரு மாட்டியைப்பேதெதெநஞ்சில்
கானுதற் கண்ணிய ஸல்லாத கண்ணியைக் கானுமன்பு
புணுதற் கெண்ணிய எண்ணமன் ஞேழுமன்செய் புண்ணியமே 40

புண்ணியஞ் செய்தன மேபுதுப் பூங்குவளைக்
கண்ணியஞ் செய்ய கணவருங் கூடிநங் காரணத்தால்
நண்ணிஇங் கேவந்து தம்மடி யார்கள் நடுவிருக்கப்
பண்ணிநம் செண்ணியின் மேஸ்பத்ம பாதம் பதித்திடவே. 41

இடங்கொண்டு விம்மி இலைகொண் டிருகி இளகிமுத்து
வடங்கொண்ட கொங்கைமலை கொண்டிறைவர் வலியிநெஞ்சை
நடங்கொண்ட கொள்கை நலங்கொண்ட நாயகி நல்லரவின்
படங்கொண்ட அல்குற் பணிமொழி வேதப் பரிபுரையே, 42

பரிபுரச் சீரடிப் பாசாங் குசைபஞ்ச பாணியின்சொல்
திரிபுர சந்தரி சிந்துர மேனியன் தீமை நெஞ்சில்
புரிபுர வஞ்சரை அஞ்சக் குளிபொருப் புச்சிலீக்கை
எரிபுரை மேனி இறைவர் செம் பாகத் திருந்தவனே. 43

தவளே இவளெங்கள் சங்கர னர்மனை மங்கலமாம்
அவளே அவர் தமக் கன்னையும் ஆயினன் ஆகையினால் செய்தே
இவளே கடவுளர் யாவர்க்கும் மேலை இறைவியுமாம்
துவளேன் இனிதூரு தெய்வமுன் டாகமெய்த் தொண்டு 44

தொண்டுசெய் யாதுநின் பாதந் தொழாது துணிந்திச்சையே
பண்டுசெய் தாருள் ரோஇல ரோஅப் பரிசடியேன்
கண்டுசெய் தாலது கைதவ மோஅன்றிச் செய்தவமோ
மின்டு செய்தாலும் பொறுக்கைநன் றேபின் வெறுக்கையன்றே. 45

வெறுக்குந் தகைமைகள் செய்யினும் தம் அடி யாரை மிக்கோர்
பொறுக்குந் தகைமை புதியதன் றேபுது நஞ்சையுண்டு
கறுக்குந் திருமிடற் றூனிடப் பாகம் கலந்த பொன்னே
மறுக்குந் தகைமைகள் செய்யினும் யானுள்ளை வாழ்த்துவனே. 46

வாழும் படினன்று கண்டுகொண் டேன்மனத் தேயொருவர்
வீழும் படியன்று விள்ளும் படியன்று வேலைநிலம்
ஏழும் பருவரை எட்டுமெட்ட டாமல் இரவுபகல்
குழும் சடர்க்கு நடுவே கிடந்து சடர்கின்றதே. 47

சடருங் கலைமதி துன்றுஞ் சடைமுடிக் குன்றிலொன்றிப்
படரும் புரிமளப் பச்சைக் கொடியைப் பதித்து நெஞ்சில்
இடருந் தவிர்த்திமைப் போதிருப் பார், பின்னும் எய்துவரோ
குடரும் கொழுவும் குருதியும் தோயும் குரம்பையிலே. 48

குரம்பை யடுத்துக் குடிபுக்க ஆவிவெங் கூற்றுக்கிட்ட
வரம்பை யடுத்து மறுகுமப் போது வளைக்கையமைத்
தரம்பை யடுத்த அரிவையர் குழவந் தஞ்சவென்பாய்
நரம்பை யடுத்த இசைவடி வாய்நின்ற நாயகியே. 49

நாயகி நான்முகி நாரா யணிகை நளினபஞ்ச
சாயகி சாம்பவி சங்கரி சாமளை சாதி நச்ச
வாயகி மாவினி வாராகி குளினி மாதங்கிளன(று)
ஆயகி யாதி யுடையாள் சரணம் அரணமக்கே. 50

அரணம் பொருளென் றநுளோன் றிலாத அசரர்தங்கள்
 முரணன் றழிய முனிந்தபெம் மானும் முகுந்தனுமே
 சரணஞ் சரணம் என்றின்ற நாயகி தன்னடியார்
 மரணம் பிறவி இரண்டுமெய் தாரிந்த வையகத்தே. 51
 வையம் துரக மதகிரி மாமகு டம்சிவிகை
 பெய்யுங் கனகம் பெருவிலை யாரம் பிறைமுடித்த
 ஜெயன் திருமணை யாளடித் தாமரைக் கன்புமுன்பு
 செய்யுந் தவமுடை யார்க்குள் வாகிய சின்னங்களே. 52
 சின்னஞ் சிறிய மருங்கினில் சாத்திய செய்யப்பட்டும்
 பென்னம் பெரிய மூலையுமுத் தாராமும் பிச்சிமொய்த்த
 கண்ணங் கரிய குறுஹும்கண் மூன்றும் கருத்தில்வைத்துத்
 தன்னந் தனியிருப் பார்க்கிது போலும் தவமில்லையே. 53
 இல்லாமை சொல்லி ஒருவர்தம் பாற்சென் றிழிவுபட்டு
 நில்லாமை நெஞ்சில் நினைகுவி ரேல்நித்தம் நீடுதவம்
 கல்லாமை கற்ற கயவர்தம் பாலொரு காலத்திலும்
 செல்லாமை வைத்த திரிபுரை பாதங்கள் சேர்மின்களே. 54
 மின்னு யிரமொரு மெய்வடி வாகி விளங்குகின்ற(து)
 அன்னு எகமகி மூன்ந்த வல்லி அருமறைக்கு
 முன்னைய நடுவெங்கு மாய்முடி வாய முதல்விதன்னை
 உன்னுதொழியினும் உன்னினும் வேண்டுவ தொன்றில்லையே. 55
 ஒன்று யரும்பிப் பலவாய் விரிந்திவ் வலகெங்குமாய்
 நின்று எனைத்தையும் நீங்கிநிற் பாளென்றன் நெஞ்சினுள்ளே
 பொன்றுது நின்று புரிகின்ற வாஇப் பொருள்றிவார்
 அன்று லிலையில் துயின்றபெம் மானும்என் ஜையனுமே. 56
 ஜையன் அளந்த படிஇரு நாழிகொண் டன்டமெல்லாம்
 உய்ய அறஞ்சுசெயும் உன்னையும் போற்றி ஒருவர்தம்பால்
 செய்ய பகந்தமிழ்ப் பாமாலையும் கொண்டு சென்றுபொய்யும்
 மெய்யும் இயம்பவைத் தாயிது வோடுந்றன் மெய்யருளே. 57
 அருணம் புயத்துமென் சித்தாம் புயத்தும் அமர்ந்திருக்குந்
 தருணம் புயமுலைத் தையனல் லாள்தகை சேர்ந்யனக்
 கருணம் புயமும் வதனும் புயமும் கராம்புயமும்
 சரணம் புயமுமல் லாற்கண்டி லேலெனரு தஞ்சமுமே. 58
 தஞ்சம் பிறிதில்லை ஈதல்ல தென்றுன் தவநெறிக்கே
 நெஞ்சம் பயில நினைக்கின்றி வேலெஞ்றறை நீள்சிலையும்
 அஞ்சம்பு மிக்கல ராகிநின் ரூயறி யாரெனினும்
 பஞ்சஞ்சு மெல்லடி யார் அடி. யார் பெற்ற பாலரையே. 59

பாலினுஞ் சொல்லினி யாய்ப்பனி மாமலர்ப் பாதம்வைக்க
 மாலினுந் தேவர்வணங்கநின் ரேன்கொன்றைவார்ச்சடையின்
 மேலினுங் கீழ்நின்று வேதங்கள் பாடுமெய்ப் பீடமொரு
 நாவினுஞ் சாலநன் றேஅடி யேன்முடை நாய்ததலையே. 60
 நாயே ணையு மிங்கொருபொரு ளாக நயந்துவந்து
 நீயே நினைவின் றி யாண்டு கொண்டாய்நின்னைவன்னம்
 பேயேன் அறியும் அறிவுதந் தாயென்ன பேறுபெற்றேன்
 தாயே மலைமக ளேசங்கள் மால்திருத் தங்கச்சியே. 61
 தங்கச் சிலைகொண்டு தானவர் முப்புரம் சாய்த்துமத
 வெங்கட் கரியரி போர்த் தசெஞ் சேவகன் மெய்யடையக்
 கொங்கைக் குரும்பைக் குறியிட்ட நாயகி கோகனச்
 செங்கைக் கரும்பு மலருமெப் போதுமென் சிந்தையதே 62
 தேறும் படிசில ஏதுவங் காட்டிமுன் செல்கதிக்குக்
 கூறும் பொருள் குன்றிற் கொட்டுந்தறி குறிக்குஞ்சமயம்
 ஆறுந் தலைவி இவளா யிருப்ப தறிந்திருந்தும்
 வேறும் சமயமுன் டென்றுகொண்டாடிய வீணருக்கே. 63
 வீணே பலிகவர் தெய்வங்கள் பாற்சென்று மிக்கவன்பு
 பூணே னுனக்கன்பு பூண்டுகொண் டேனின் புகழ்ச்சியன்றி
 பேணே ஞெருபொழு துந்திரு மேனிப்ர காசமின்றிக்
 காணேன். இருநில முந்திசை நான்குங் ககனமுமே. 64
 ககனமும் வானும் புவனமுங் காணவிற் காமனங்கம்
 தகனமுன் செய்த தவப்பெரு மாற்குத்தடக் கையுஞ்செம்
 முகனுமுந் நான்கிரு மூன்றெனத் தோன்றிய மூதறிவின்
 மகனுமுன் டாயதன் ரேவல்லி நீசெய்த வல்லபமே. 65
 வல்லப மொன்றறி யேன்சிறி யேனின் மலரடிச்செம்
 பல்லவ மல்லது பற்றெருன் றிலேன்பசும் பொற்பொருப்பு
 வில்லவர் தம்முடன் வீற்றிருப் பாய்வினை யேன்தொடுத்த
 சொல்லவ மாயினும் நின்திரு நாமங்கள் தோத்திரமே. 66
 தோத்திரம் செய்து தொழுதுமின் போலுநின்றேற்றமொரு
 மாத்திரைப் போது மனத்தில் வையாதவர் வண்மைகுலம்
 கோத்திரம் கல்லி குணங்குன்றி நாளங் குடில்கள். தொறும்
 பாத்திரங் கொண்டு பலிக்குழ லாநிற்பர் பாரெங்குமே. 67
 பாரும் புனலும் கனலும்வெங் காலும் படர்விசம்பும்
 ஊரும் உருகு சுவைஷுளி யூரெலி ஒன்றுபடச்
 சேரும் தலைவி சிவகாம சந்தரி சிரடிக்கே
 சாருந் தவமுடை யார் படை யாத தனமில்லையே. 68

தனந்தரும் கல்வி தரும்ஒரு நாளுந் தளர்வறியா
 மனந்தரும் தெய்வ வடிவுந் தரும்நெஞ்சில் வஞ்சமில்லா
 இனந்தரும் நல்லன எல்லாந் தரும்அன்ப ரென்பவர்க்கே
 கனந்தரும் பூங்குழ லாளபி ராமி கண்டகண்களே. 69

கண்களிக் கும்படி கண்டுகொண் டேன்கடம் பாடவியில்
 பண்களிக் குங்குரல் வீணையும் கையும் பயோதரமும்
 மன்களிக் கும்பச்சை வண்ணமு மாகி மதங்கர்க்குலப்
 பெண்களிற் ரேன்றிய எம்பெரு மாட்டிதன் பேரழகே. 70

அழகுக் கொருவரும் ஒவ்வாத வல்வி அருமறைகள்
 பழகிச் சிவந்த பதாம்புயத் தாள்பனி மாமதியின்
 குழவித் திருமுடிக் கோமள யாமளைக் கொம்பிருக்க
 இழவுற்று நின்றதெஞ் சேஇரங் கேலுனக் கென்குறையே. 71

என்குறை தீரநின் ரேத்துக்கின் ரேனினி யான்பிறக்கின்
 நின்குறை யேயன்றி யார்குறை காண்இருநீள்விசம்பின்
 மின்குறை காட்டி மெலிகின்ற நேரிடை மெல்லியலாய்
 தன்குறை தீரளந் கோன்சடை மேல்வைத்ததாமரையே. 72

தாமங் கடம்பு படைபஞ்ச பாணம் தனுக்கரும்பு
 யாமம் வயிரவ ரேத்தும் பொழுதெமக் கென்றுவைத்த
 சேமம் திருவடி செங்கைகள் நான்கொளி செம்மையம்மை
 நாமந் திரிபுரை ஒன்றே டிரஸ்டு நயனங்களே. * 73

நயனங்கள் மூன்றுடை நாதனும் வேதமும் நாரணனும்
 அயனும் பரவும் அபிராம வல்வி அடிஇணையைப்
 பயனென்று கொண்டவர் பாவையராடவும் பாடவும் பொன்
 சயனம் பொருந்து தமனியக் காவினில் தங்குவரே. 74

தங்குவர் கற்பக தாருவின் நீழவில் தாயரின்றி
 மங்குவர் மண்ணில் வழுவாப் பிறவியை மால்வரையும்
 பொங்குவ ராழியும் ஈரேழ் புவனமும் பூத்தவந்திக்
 கொங்கிவர் பூங்குழ லாளதிரு மேனி குறித்தவரே. 75

குறித்தேன் மனத்தினின் கோலமெல்லாம் நின் குறிப்பறிந்து
 மறித்தேன் மறவி வருகின்ற நேர்வழி வண்டுகின்டி
 வெறித்தே னவிழ்கொன்ற வேணிப் பிரானெனுரு கூற்றைமெய்யில்
 பறித்தே குடிபுகு தும்பஞ்ச பாண பயிரவியே. 76

பயிரவி பஞ்சவி பாசாங் குசைபஞ்ச பாணிவஞ்சர்
 உயிரவி உண்ணும் உயர்சண்டி காளி ஒளிருங்கலா
 வயிரவி மண்டிவி மாவினி குளி வராகி என்றே
 செயிரவி நான்மறை சேர்திரு நாமங்கள் செப்புவரே. 77

செப்புங் கனகக் கலசமும் போலுந் திருமூலைமேல்
 அப்புங் களப அபிராம வல்வி அணிதரளக்
 கொப்பும் வயிரக் குழையும் விழியின் கொழுங்கடையும்
 துப்பும் நிலவும் எழுதிவைத் தேனென் துணைவிழிக்கே. 78

விழிக்கே அருளுண் டபிராம வல்லிக்கு வேதஞ்சொன்ன
 வழிக்கே வழிபட நெஞ்சன் டெமக்கவ் வழிகிடக்கப்
 பழிக்கே சுழன்றுவெம் பாவங்க ளேசெய்து பாழ்நரகக்
 குழிக்கே யழுந்தும் கயவர்தம் மோடெடன் கூட்டினியே. 79

கூட்டிய வா என்னித் தன்னடி யாரிற் கொடியவினை
 ஓட்டிய வாளன்க ணேடிய வாதன்னை உள்ளவன்னைம்
 காட்டிய வாகண்ட கண்ணு மனமுங் களிக்கின்றவா
 ஆட்டிய வாநட மாடகத் தாமரை ஆரணங்கே. 80

அணங்கே அணங்குகள் நின்பரி வாரங்க ளாகையினால்
 வணங்கே நெருவரை வாழ்த்துவி லேன்னெஞ்சில் வஞ்சகரோ (டு)
 இணங்கே ளென்னதுன தென்றிருப் பார்சிலர் யாவரொடும்
 பினங்கே னரிவொன்றி லேனென்க ளைவைத்த பேரளியே. 81

அளியார் கமலத்தி லாரணங்கே! அகி லாண்டமு நின்
 ஒளியாக நின்ற ஒளிர்திரு மேனியை உள்ளுதொறும்
 களியாகி யந்தக் கரணங்கள் விம்மிக் கரைபுரண்டு
 வெளியாய் விடினெங்கு னேமறப் பேணின் விரகினையே. 82

விரவும் புதுமல ரிட்டுநின் பாத விரைக்கமலம்
 இரவும் பகலும் இறைஞ்சவல் லாரிமை யோரெவரும்
 பரவும் பதமும் அயிரா வதமும் பகிரதியும்
 உரவும் குலிசமும் கற்பகக் காவும் உடையவரே. 83

உடையாளை ஒல்குசெம் பட்டுடை யாளை ஒளிர்மதிசெசஞ்
 சடையாளை வஞ்சகர் நெஞ்சடை யாளன்தயங்கு துண்ணால்
 இடையாளை எங்கள்பெம் மானிடை யாளைஇங் கென்னையினிப்
 படையாளை உங்களை யும்படை யாவண்ணாம் பார்த்திருமே. 84

பார்க்குந் திசைதொறும் பாசாங் குசமும் பனிச்சிறைவன்
 டார்க்கும் புதுமல ரைந்துங் கரும்புமென் எல்லலெல்லாம்
 தீர்க்குந் திரிபுரை யாள் திரு மேனியுஞ் சிற்றிடையும்
 வார்க்குங் குமமுலை யும்முலை மேன்முத்து மாலையுமே. 85

மாலையன் ரேட மறைதேட வானவர் தேடநின்ற
 காலையுஞ் சூடகக் கையையுங் கொண்டு கதித்தகப்பு
 வேலைவெங் காலனென் மேல்விடும் போது வெளிநில் கண்டாய்
 பாலையுங் தேணையும் பாகையும் போலும் பனிமொழியே. 86

மொழிக்கும் நினைவுக்கும் எட்டாத நின்திரு மூர்த்தியென்றன
 விழிக்கும் வினைக்கும் வெளிநின்ற தால்விழி யால்மதனை
 அழிக்கும் தலைவர ரழியா விரதத்தை அண்டமெல்லாம்
 பழிக்கும் படியொரு பாகங்கொண் டானும் பராபரையே 87
 பரமென் றுணையடைந் தேன்றமி யேனுமுன் பத்தருக்குள்
 தரமன் றிவனென்று தள்ளத்தாது தரியலர்தம்
 புரமன் நெரியப் பொருப்புவில் வாங்கிய போதியென்
 சிரமொன்று செற்றகை யானிடப் பாகஞ் சிறந்தவளே. 88
 சிறக்கும் கமலத் திருவேநின் சேவடி சென்னிவைக்கத்
 துறக்கந் தருநின் துணைவரு நீயுந் துரியமற்ற
 உறக்கந் தரவந் துடம்போ டுயிருற வற்றறிவு
 மறக்கும் பொறு தென்முன் னேவர வேண்டும் வருந்தியுமே, 89
 வருந்தா வகைன் மனத்தா மரையினில் வந்துபுகுந்
 திருந்தாள் பழைய இருப்பிட மாக இனினளக்குப்
 பொருந்தா தொருபொரு ஸில்லைவின்மேவும் புலவருக்கு
 விருந்தாக வேலை மருந்தா னதைதநல்கு மெல்லியலே. 90
 மெல்லிய நுண்ணிட மின்னைன யாளை விரிசடையோன்
 புல்லிய மென்மூலைப் பொன்னைன யாளைப் புகழ்ந்துமறை
 சொல்லிய வண்ணம் தொழுமடி யாரைத் தொழுமவர்க்குப்
 பல்லிய மார்த்தெழு வெண்பக ஞேரும் பதந்தரு மே. 91
 பதத்தே உருகினின் பாதத்தி லேமனம் பற்றி உன்றன்
 இதத்தே ஒழுக அடிமைகொண் டாயினி யானெருவர்
 மதத்தே மதியங்க கேனவர் போன வழியுஞ்செல்லேன்
 முதற்றேவர் மூவரும் யாவரும் போற்று மூகிழ் நகையே. 92
 நகையே இஃதிந்த ஞாலமெல் லாம்பெற்ற நாயகிக்கு
 முகையே முகிழ்மூலை மானே முதுகண் முடிவிலந்த
 வகையே பிறவியும் வம்பே மலைமக ளென்பது நாம்
 மிகையே இவள்தன் தகைமையை நாடி விரும்புவதே. 93
 விரும்பித் தொழுமடி யார்விழி நீர்மல்கி மெய்புளகம்
 அரும்பித் ததும்பிய ஆனந்த மாகி அறிவிழந்து
 சுரும்பிற் களித்து மொழிதடு மாறிமுன் சொன்னைல்லாம்
 தரும்பித்த ராவரென் ரூல்அபி ராமி சமயம்நன்றே. 94
 நன்றே வருகினும் திதே விளைகினும் நான்றிவ
 தொன்றேயு மில்லை உன்க்கே பரமெனக் குள்ள வெல்லாம்
 அன்றே உன்தென் றளித்துவிட் டேன்மி யாதகுணக்
 குன்றே அருட்கட லேஇா வான் பெற்ற கோமளமே. 95

கோமள வல்லியை அல்லியந் தாமரைக் கோயில்வைகும்
 யாமள வல்லியை ஏதமி லாளை எழுதரிய
 சாமள மேனிச் சகலக லாமயில்தன்னைத் தம்மால்
 ஆமள வந்தொழு வாரெழு பாருக்கும் ஆதிபரே. 96

ஆதித்தன் அம்புலி அங்கி குபேரன் அமரர் தங்கோன்
 போதிற் பிரமன் புராரி முராரி பொதியமுனி
 காதிப் பொருப்படைக் கந்தன் கண்பதி காமன்முதல்
 சாதித்த புண்ணியர் என்னிலர் போற்றுவர் தையலையே. 97

தைவந்து நின்னடித் தாமரை குடிய சங்கரற்குக்
 கைவந்த தீயுந் தலைவந்த ஆறும் கரந்ததெங்கே
 மெய்வந்த நெஞ்சினல் லாலொரு காலும் விரகர் தங்கள்
 பொய்வந்த நெஞ்சில் புகலறி யாமடப் பூங்குயிலே. 98

குயிலா யிருக்கும் கடம்பா டவியிடைக் கோலவியன்
 மயிலா யிருக்கும் இமயா சலத்திடை வந்துதித்த
 வெயிலா யிருக்கும் விசம்பிற் கமலத்தின் மீதன்னமாச்
 கயிலாய ருக்கன் றிமவான் அளித்த கணங்குழூயே. 99

குழையைத் தழுவிய கொன்றையந் தார்கமழ் கொங்கைவல்வி
 கழையைப் பொருத திருநெடுந் தோனும் கருப்புவில்லும்
 விழையைப் பொருதிறல் வேரியம் பாணமும் வெண்ணைகையும்
 உழையைப்பொருகன்னும் நெஞ்சிலெப்போதும் உதிக்கின்றவே. 100

நாற்பயன்

ஆத்தாளை யெங்கள் அபிராம வல்லியை அண்டமெல்லாம்
 பூத்தாளை மாதுளம் பூ நிறத்தாளைப் புவியடங்கக்
 காத்தாளை அங்கையிற் பாசாங் குசமுங்கருப்புவில்லும்
 சேர்த்தாளை முக்கண்ணி யைத்தொழு வார்க்கொரு தீங்கில்லையே

★ ★ ★ ★

சகல செளபாக்கிய அஷ்டகம்

மங்கள மாவினி மன்மத ரூபினி மஞ்சள பாஷினி மதிவதனீ
சங்கடம் நீங்கிடச் சடுதியில் வந்து நீகல செளபாக்கியிற் தந்தருள்வாய்
பங்கயன் மாலோடு பரமனும் பணிந்திடும் பதுமப தங்கொளும் பகவதியே
ஜயஜய மங்கள கவுரிம கேஸ்வரி திரிபுர சுந்தரி காமாக்ஷி 1

கஞ்சியில் மிஞ்சிய கருணையுடன்திகழ் கற்பக மென்றொளிர் சிற்பரையே
தஞ்சமென் றுன்சரன் சாருமெ ணக்கு நீ சகலசெள பாக்கியிற் தந்தருள்வாய்
அஞ்சிய நெஞ்சட ளடிகள் பணிந்திடும் அன்பருக் கபயம ஸிப்பவளே
ஜயஜய மங்கள கவுரிம கேஸ்வரி திரிபுர சுந்தரி காமாக்ஷி 2

பூமகள் நாமகள் பூவடி போற்றிடப் பொலிவுடன் கொலு கொளும் பூரணியே
தாமத மின்றியென் சஞ்சலம் தவிர்த்து நீ சகல செளபாக்கியிற் தந்தருள்வாய்
கோமள முகமதிற் குறுநகை கொஞ்சிடக் குங்கும முந்திகழ் கோமகளே
ஜயஜய மங்கள கவுரிம கேஸ்வரி திரிபுர சுந்தரி காமாக்ஷி 3

பங்கய னுன்பத்த தூளிக ளாற்பல வண்டமும் நன்கு படைத்தனனே
சங்குடை மாயவன் தள்தலை ஆயிரம் கொண்டவை சீர்ப்பத் தாங்கினனே
சங்கர னிறுதியிற் சாம்பரு மாக்கியே தன் நுதலொளிபெறத் தரித்தனனே
ஜயஜய மங்கள கவுரிம கேஸ்வரி திரிபுர சுந்தரி காமாக்ஷி 4

கற்புக வல்வியுங் காஞ்சிகா மாக்ஷியுங் கயற்கண்மீ ஓாக்ஷியுமானவுளே
நற்கதி கூடிட சஞ்சல மோடிட சகலசெள பாக்கியம் தந்தருள்வாய்
பெற்புதம் போற்றிடும் புன்னியர் கவலைகள் போக்கியிருள்புரி பூரணியே
ஜயஜய மங்கள கவுரிம கேஸ்வரி திரிபுர சுந்தரி காமாக்ஷி 5

ஆதியு மந்தமும் மற்றச தந்தரி அகிலமும் தானென ஆனவளே
பாதச ரோகும் பணியுமெ ணக்கு நீ பரிந்துருசெள பாக்கியம் பல்கிடுவாய்
வேதமெ லாம்புகழ் மீன்விழி யாள் பகம் பொன்னென மின்னிய மேனியளே
ஜயஜய மங்கள கவுரிம கேஸ்வரி திரிபுர சுந்தரி காமாக்ஷி 6

நாதமும் பிந்துவும் நாடுமெய் ஞானமும் நானென நன்கு மொழிந்தவளே
வேதனை நீங்கிட வெம்மிட தீங்ந்திடவிரைவில் செளபாக்கியம் தந்தருள்வாய்
போதமெ லாம்தரும் புன்னி யளேபல போகமு மீந்தருள் பூரணியே
ஜயஜய மங்கள கவுரிம கேஸ்வரி திரிபுர சுந்தரி காமாக்ஷி 7

ஜயஜய மங்கள சண்டிகை யேஜய ஜயஜய சாமுண்டேஸ்வரியே
ஜயஜய ஜயசெளபாக்கிய சுந்தரி ஜயமகி ஷாஸ்ர மர்த்தினியே
ஜயஜய ஜயலவி தாம்பிகை யேஜய ஜயபுவ னேஸ்வரி பைரவியே
ஜயஜய மங்கள கவுரிம கேஸ்வரி திரிபுர சுந்தரி காமாக்ஷி 8

★ ★ ★ ★ ★

தன விருத்தி மாலை

ஆதில்குமி

சோதியிக வுடையாள் சோம்பற்ற மனமுடையாள்
தாதியரின் புடைதூந்த தாவிவரும் தார்மிக்காள்
பூதி மிகு யல்ரபய பூரணால் வரதத்தாள்
ஆதியிறும் ஆதியளே ஆதித்திரு போற்றியம்மா

தாவியல்ட்குமி

எண்கரத்தில் ஏற்புடைய ஏற்றபடைகள் ஏற்றவளே
பண்புடைய பகவதியே பக்கதையும் பெற்றவளே
கண்படைத்த பயனுக்கக்க் களிப்படைய வந்தவளே
மண்செறிக்கத் தாவியநால் மணிந்தாய் போற்றியம்மா

விரல்ட்குமி

தூலமோடு அபயத்தாள் தூற்சியற்ற வரதத்தாள்
காலனைன் கால்நடுங்கு கந்துவியின் சக்கரத்தாள்
நெந்திரை யழுத்தாள் நங்காந் புகழுடையாள்
மாலவனு மனமகிழும் வித்திரு போற்றியம்மா

கஜல்ட்குமி

தடாகத் தாமரையாள் தல்லமைகிரு தவவழவாள்
அடாஅத் தயயுபதை அழிக்கின்ற அருளாடியாள்
விடாயற் றனமயழையாள் விளங்கானைத் துநியாடியாள்
படாகக் கரியவையாள் பண்ணாடுகள் போற்றியம்மா

நீத்தானல்ட்குமி

அன்புடையாள் அறுதுத்தாள் அன்னையிறும் அன்னையவள்
இன்புடையாள் கேடகத்தாள் இடப்பீங்கு வாஞ்சுடையாள்
மன்புகழின் மல்க்கரத்தே மகவடனே யழுதுடையாள்
உந்தனத்தாய் சந்தானப் பெருக்குடையாய் போற்றியம்மா

விஜயல்ட்குமி

வாஞ்சுடனே சாங்கம் வாப்புகழின் கதர்சனமும்
ஆஞ்சுடைய கேடயமும் ஆண்டருங்கும் எண்கரத்தி
நாஞ்சுடனே நாற்புகழும் நாதனர்க்குத் தாமளித்த
தாள் மலநும் தனிவெற்றித் தாயேந் போற்றியம்மா

ஜூஸ்வர்ய்ய லட்குமி

நாற்கருந்து நாயகியாள் நாற்றிசைபாளின் நல்வினையாள்
கார்மேகம்போல் தனத்தைக் காத்திடலே பெய்திடுவாள்
நாற்புலவர் நம்முகத்தாள் நாதனத்தின் ஒருவெடுவாள்
பாற்பணியும் ஜூஸ்வர்ய்யப் பாவையனே போற்றியம்மா

தன லட்குமி

பொங்கு தனக்கரத்தாள் பொற்புடைய சக்கரத்தாள்
எங்குநலம் தருகின்ற ஏறிற்கரத்துத் தாமரையாள்
தங்குகின்ற கமலத்தில் தளருகள் தாம்வைத்தாள்
தங்கரத்தாள் தல்லமைத்தால் தனமகளே போற்றியம்மா.

★ ★ ★ ★ ★

ஸ்ரீ குமரகுருபர ஸ்வாமிகள் அருளிய
ஸகலகலாவல்லி மாலை

வெண்தாமரைக்கு அன்றி நின்பதம் தாங்க என் வெள்ளை உள்ளம்
தன்தாமரைக்குத் தகாது கொலோ சகம் ஏழும் அளித்து
உண்டாள் உறங்க ஒழித்தான்பித்தாக உண்டாக்கும் வண்ணம்
கண்டாள் சுவைகொள் கரும்பே சகலகலாவல்லியே (1)

நாடும் பொருட்கவை சொற்கவை தோய்தா நாற்கவியும்
பாடும் பணியில் பணித்து அருள்வாய் பங்கய ஆசனத்தில்
கூடும் பசம் பொற்கொடியே களதனக் குன்றும் ஜம்பால
காடும் சமக்கும் கரும்பே சகலகலாவல்லியே (2)

அளிக்கும் செழுந் தமிழ்த் தெள் அழுது ஆர்ந்து உன் அருட்கடவில்
குளிக்கும்படிக்கு என்று கூடுங் கொலோ உளம்கொண்டு தெள்ளித்
தெளிக்கும் பனுவல் புலவோர் கவிமழை சிந்தக்கண்டு
களிக்கும் கலாபமயிலே சகலகலாவல்லியே (3)

தூக்கும் பனுவல் துறை தோய்ந்த கல்வியும் சொற்கவை தோய்
வாக்கும் பெருகப் பணித்து அருள்வாய் வடநூல் கடலும்
தேக்கும் செழுந்தமிழ்ச் செல்வமும் தொண்டர் செந்நாவில் நின்று
காக்கும் கருணைக் கடலே சகலகலாவல்லியே (4)

பஞ்சப்பு இதம் தரும் செய்யப் பொற்பாத பங்கேகருகம் என்
நெஞ்சத் தடத்து அலராதது என்னே நெடுந்தாள் கமலத்து
அஞ்சத் துவசம் உயர்ந்தோன் செந்நாவும் அகமும் வெள்ளைக்
கஞ்சத் தவிக் ஒத்திருந்தாய் சகலகலாவல்லியே (5)

பண்ணும் பரதமும் சல்வியும் தீஞ்சொல் பனுவலும் யான்
எண்ணும் பொழுது எனிது எயதுநல்காய் எழுதா மறையும்
விண்ணும் புவியும் பன்னும் கண்ணும் வெங்காலும் அன்பர்
கண்ணும் கருத்தும் நிறைந்தாய் சகலகலாவல்லியே (6)

பாட்டும் பொருளும் பொருளால் பொருந்தும் என்பால்
கூட்டும்படி நின் கடைக்கண் நல்காய் உளம் கொண்டுதொண்டர்
தீட்டும் கலைத்தமிழ்த் தீம்பால் அழுதம் தெளிக்கும் வண்ணம்
காட்டும் வெளி ஒதிமப் பேபே சகலகலாவல்லியே (7)

சொல்விற் பனமும் அவதானமும் கல்வி சொல்ல வல்ல
நல்வித்தையும் தந்து அடிமை கொள்வாய் நளின் ஆசனம் சேர்
செல்விக்கு அரிது என்று ஒரு காலமும் சிதையாமை
நல்கும் கல்விப் பெருஞ்செல்வப் பேபே சகலகலாவல்லியே (8)

சொற்கும் பொருட்கும் உயிராம் மெய்ஞானத்தில்தோற்றம் என்ன
நிற்கின்ற நின்னை நினைப்பவர் யார் நிலம் தோய்புழைக்கை
நற்குஞ்சரத்தின் பிடியோடு அரசு அன்னம் நாண்நடை
கற்கும் பதாம்புயத்தாளே சகலகலாவல்லியே (9)

மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக மேற்பட்ட மண்ணரும் என்
பண்கண்ட அளவில் பணியச் செய்வாய் படைப்போன் முதலாம்
விண்கண்ட தெய்வம் பல்கோடி உண்டேனும் விளம்பில் உன்போல்
கண்கண்ட தெய்வம் உளதோ சகலகலாவல்லியே (10)

ஸகலகலாவல்லி மாலை நிறைவு

★ ★ ★ ★ ★

தீவ்யப் பிரபந்த பாசர் ராயாயணம்

1. பால்காண்டம்

திருமடந்தை மண்மடந்தை இருபாலும் திகழு
நலமந்தமில்லதோர் நாட்டில்
அந்தமில் பேரின்பத் தடிய ரோடு
ஏழுகும் தனிக்கோல் செல்ல வீற்றிருக்கும்
அயர்வறும் அமர்கள் அதிபதியான
அணியார் பொழில்குழ் அரங்க நகாப்பன்
அலைநீர் கடலுள் அழுந்தும் நாவாய் போல்
ஆவாரார் துணையென்று துளங்கும்
நல்ல அமரர் துயர் தீர
வல்லரக்கர் இவங்கை பாழ்படுக்க எண்ணி
மண்ணுலகத்தோ ருய்ய
அயோத்தி என்னும் அணி நகரத்து
வெங்கதிரோன் குலத்துக்கோர் விளக்காய்க்
கெளச்வைதன் குல மத்தையாய்த்
தயரதன் தன் மகனாய் தோன்றிக்
குணம் திகழ் கொண்டலாய்
மந்திரங்கொள் மறைமுனிவனின் வேள்வி காக்கநடந்து
வந்தெத்திர்த் தாடகை தன் உரத்தைத் தீறி
வல்லரக்கர் உயிருண்டு கல்லைப் பெண்ணாக்கிக்
காரார் திண்சிலை யிறுத்து
மைதிவியை மணம் புனர்ந்து
இருபத் தொருகால் அரக்களை கட்ட
மழுவாளி வெவ்வவரி நாற்சிலை ஓங்கி வென்றிகொண்டு
அவன் தவத்தை முற்றும் செற்று
அம்பொனெடு மனிமாட அயோத்தி எய்தி

2. அயோத்தியா காண்டம்

அரியணை மேல் மன்னன் ஆவான் நிற்கக்
கொங்கைவன கூனி சொற் கொண்ட
கொடிய கைகேயி வரம் வேண்ட
அக்கடிய சொற் கேட்டு
மலக்கியமா மனத்தனளாய் மன்னவனு மறாதொழியக்
குலக்குமரா! காடுறையப்போ என்று விடை கொடுப்ப
இந்நிலத்தை வேண்டாது
ஈன்றெடுத்த தாயாரையும் இராச்சியமும் ஆங்கொழிந்து
மைவாய களிரெநாழிந்து மாவொழிந்து தேரொழிந்து
கலன்னியாதே காமரெழில் விழுலுடெத்து
அங்கங்கள் அழுகு மாறி
மானமொரு மென்னோக்கி வைதேகியின் துணையா
இளங்கோவும் வாளும் வில்லும் கொண்டு பின்செல்லக்
கலையும் கரியும் பரிமாவும்
திரியும் கானம் கடந்து போய்ப்
பத்தியடைக் குகள் கடத்தக் கங்கை தன்னைக் கடந்து

வனம் போய்ப் புக்குக் காயோடு நீடு கனியுண்டு
 வியன் கானம் ரத்தி நீழல்
 கல்லணைமேல் கண்துயின்று
 சித்திரகூடத் திருப்ப, தயரதன் தான்
 "நின் மகன் மேல் பழிவிளைத்திட்டு
 என்னையும் நீள்வாளில் போகக
 என் பெற்றாய் கைகேசி!
 நானும் வானகமே மிக விரும்பிப் போகிறேன்"
 என்று வானேறத்
 தேனமரும் பொழில்சாரல் சித்திரகூடத்து
 ஆனை புரவி தேரோடு காலாள்
 அனி கொண்ட சேனை சுமந்திரன்
 வசிட்டருடன் பரத நம்பி பணியத்
 தம்பிக்கு மரவடியை வான்பணையம் வைத்துக் குவலயத்
 துங்கக் கரியும் பரியும் இராச்சியமும்
 எங்கும் பரதர் கருளிவிட்ட கொடுத்துத்
 திருவடை திசைக்கருமம் திருத்தப்போய்த்
 தண்ட காரணியம் புகுந்து

3. ஆற்று காண்டம்

மறைமுனிவருக்கு
 'அஞ்சேல்மின்!' என்று விடைகொடுத்து
 வெங்கண் விற்றல் விராதனுக்கு விற்குனித்து
 வண்டமிழ் மாழுனி கொடுத்த வரிவில் வாங்கிப்
 புலர்ந்தெழுந்த காமத்தால் சீதைக்கு நேராவன்
 என்னிப் பொன்றிங் கொண்ட
 கடு தினத்த குர்ப்பணகாவைக்
 கொடி மூக்கும் காதிரண்டும்
 கூரார்ந்த வாலால் சரா விடுத்துக்
 கரணோடு தூடணை நன்னுயிரை வாங்க
 அவள் கதறித் தலையில் அங்கை வைத்து
 மலையிலங்கை யோடிப்புக்க
 கொடுமையில் கடுவிசை அரக்கன்
 அவை மலி வேற் கண்ணாளை அுகல்விப்பான்
 ஒருருவாய் மாணை யமைத்துச் சிற்றெறிற்று
 முற்றில் மூங்கில் மூங்று தணைத்தனாய் வஞ்சித்து
 இலைக் குரம்பில் தனியிருப்பில்
 கனி வாய்த் திருவினைப் பிரித்து
 நீள் கடல்குழ் இலங்கையில்
 அரக்கர் குடிக்கு நஞ்சாகக் கொடுபோய்
 வம்புலாங்கடிகாவில் சிறையாய்வைக்க
 அயோத்தியர்கோன் மாயமான் மாயச் செற்று
 அலைமலிவேற் கண்ணாளை அகன்று தளர்வெய்திச்
 சடாயுவை வைகுந்தத்தேற்றிக்
 கங்குலும் பகலும் கண் துயிவின் றிக்
 கானகம் படியுலாவி யுலாவிக்
 கணை யொன்றினால் கவந்தனை மடித்துச்
 சவரிதந்த கனியுவந்து

4. கிள்கிந்தா காண்டம்

வன மருவு கவியரசன் தன்னோடு காதல்கொண்டு
 மரா மரமேழுப்பு
 உருத்தெழு வாவி மார்பில்
 ஒரு கணை உருவ ஓட்டிக்
 கருத்துடைத் தம்பிக்கு
 இன்பக் கதிர் முடி அரசளித்து
 வானரக் கோனுடனிருந்து வைதேகி தனைத்தேட
 விடுத்த திசைக் கருமம் திருத்து
 திறல் விளங்கு மாருதியும்
 மாயோன் தாதுரைத்தல் செப்ப!

5. ஸாந்தர காண்டம்

சீராரும் திறல் அநுமன் மாக்கடலைக் கடந்தேறி
 மும்மதின் நீள் இலங்கை புக்குக்கடிகாவில்
 வாராருமுலை மடவாள் வைதேகி தனைக்கண்டு
 நின்னடியேன் வின்னணப்பம் கேட்டருளாய்!
 அயோத்தி தன்னில் ஓர்
 இடவைகையில் எல்லயம் போதினி திருத்தல்
 மல்லிவை மாமாவை கொண்டங்கார்த்ததும்
 கலக்கியமா மனத்தாளாய்க் கைகேயி வரம்வேண்ட
 மலக்கியமா மனத்தனனாய் மனைவனும் மறாதொழியக்
 'குடகுமரா! காடுஞையப்போ' என்று விடைகொடுப்ப
 இலக்குமணன் தன்னோடங்கேகியதும்,
 கங்கை தன்னில்,
 கூரணிந்த வேல்வவைன் குகணோடு
 சீரணிந்த தோழுமை கொண்டதுவும்,
 சித்திரகூடத் திருப்பப் பரத நம்பி பணிந்ததுவும்
 சிறுகாக்கை முலைதீண்ட மூவுலகும் திரிந்தோடி
 'வித்தகனே! ராமாது! நின்னபயம்' என்ன
 அத்தரமே அதன் கண்ணை அறுத்ததுவும்
 பொன்னொத்த மாணொன்று புகுந்தினிது விளையாட
 நின்னன்பின் வழிநின்று சிலைபிடித் தெம்பிரானேகப்
 பின்னேயங்கு இலக்குமணன் பிரிந்ததுவும்
 'அயோத்தியர் கோனுரைத்த அடையாளம்
 ஈதவன்கை மோதிமே' என்று
 அடையாளம் தெரிந்துரைக்க
 மலர்குழலாள் சீதையும்,
 வில்லிறுத்தான் மோதிரம் கண்டு,
 'அநுமான் அடையாளம் ஒக்கும்' என்று
 உச்சிமேல் வைத்துக்கக்கத்
 திறல் விளங்கு மாருதியும்
 இலங்கையர்கோன் மாக்கடிகாவை யிறுத்து,
 காதல் மக்களும் சுற்றமும் கொன்று,
 கடி இலங்கை மலைக் எரித்து
 அரக்கர்கோன் சினமழித்து மீண்டு, அன்பினால்
 அயோத்தியர்கோன் தளிர்புரையும் அடியினைபணிய

6. யுந்து கண்டம்

கான எண்கும் குரங்கும் முசுவும்
படையாக கொடியோனிவங்கை புகலுற்று
அுலையார் கடற்கரை வீற்றிருந்து
செல்வ விபீடனற்கு நல்லானாய்
விரதி ரிலங்கை யருளிச்
தர்ணாடுக்க குரைகடலை அடலம்பால் மறுகளய்து
கொல் வ விலங்கு பனிசெய்ய
மலையாலவணைக்கடி மறுகரையேறி
இலங்கை பொடி பொடியாகச்
சிலைமலி செஞ்சரங்கள் செல வுய்த்துக்
கும்பனோடு நிகும்பனும்பட
இந்திரசித் தழியக் கும்பகர்னன் பட
அரக்கராவி மாள, அரக்கர்
கூத்தர் போலக் குழமளி தூரமாட
இலங்கை மன்னன் முடி யொருபதும்
தோளிருபதும் போயுதிரச்
சிலைவளைத்துக் சரமழ பொழிந்து
கரந்துவளிந்து வெற்றிகொண்ட செருக்களத்துக்
கடக்கமல நான்முகனும் கண்மூறந்ததானும்
எண்மர் பதினெருவர் சரவுவர் ஒரிருவர்
மற்றுமுள்ள வானவர் மலர்மழ பொழிந்து
மணிமுடி பளிதர அடியின்ன வணங்கக்
கோலத்திருமா மகளோடு
செல்வவீடனன் வானர் கோனுடன்
இலகுமணி நெடுந்தேரேறி..
சீரணிந்த குகணோடுகடி
அங்க்கென்று மதிள்புடைகுழ அயோத்தி எய்தி
நன்றாடிப்
பொங்கிவளவாடை யரையில் சாத்தித்
திருக்கெய்ய முடியும் ஆரமும் குழையும்
முதலா மேதகு பல்கலனைனிந்து
குட்டு நன் மாலைகளனைனிந்து
பரதனும் தம்பி சத்துருக்கனனும்
இலக்குமணனும் இரவு நன்பகலும் ஆட்செய்ய
வடிவினை இல்லாச் சங்குதங்கு முன்கை நங்கை
மலர்க்குழலாள் சீதையும் தானும்
கோப்புடைய சீரிய சிங்கா தனத்திருந்து ஏழுலகும்
தனிக்கோல் செல்ல வாழ்வித் தருளினார்.

அஞ்சிலேயர்

அஞ்சிலே ஒன்று பெற்றான் அஞ்சிலே ஒன்றைத் தாவி,
அஞ்சிலே ஒன்றாகி ஆரியர்க்காக ஏகி,
அஞ்சிலே ஒன்று பெற்ற அணங்கைக் கண்டு அயலார் ஊரில்,
அஞ்சிலே ஒன்று வைத்தான் அவளென்மை அளித்துக் காப்பான்

உ.
ஸ்ரீ முருகன் துணை
ஸ்வாமியே சரணம் ஜயப்பா

ஸ்ரீ ஜயப்பன் நமஸ்கார ஸ்லோகங்கள்

- (ஓவ்வொரு ஸ்லோகத்தையும் கூறி, ‘ஸ்வாமியே சரணம் ஜயப்பா!’ என்று சொல்லி நமஸ்காரம் செய்யவேண்டும்)
- 1 லோகவீரம் மஹாபூஜ்யம் சர்வ ரக்ஷாகரம் விபும் பார்வதீ ஹ்ருதயானந்தம் சாஸ்தாரம் ப்ரணமாம்யஹும்
 - 2 விப்ரபூஜ்யம் விச்வ வந்தயம் விஷ்ணுசம்போப்ரியம் சுதம் கூப்பரப்ரஸாத நிரதம் சாஸ்தாரம் ப்ரணமாம்யஹும்
 - 3 மத்த மாதங்க கமனம் காருண்யா ம்ருத பூரிதம் சர்வ விக்னஹரம் தேவம் சாஸ்தாரம் ப்ரணமாம்யஹும்
 - 4 அஸ்மத் குலேச்வரம் தேவம் அஸ்மத் சத்ரு விநாஸனம் அஸ்மத் இஷ்டப்ரதாதாரம் சாஸ்தாரம் ப்ரணமாம்யஹும்
 - 5 பாண்டயேச வம்சதிலகம் கேரளே கேளி விக்ரஹம் ஆர்த்த ந்ராண பரமதேவம் சாஸ்தாரம் ப்ரணமாம்யஹும்

- 6 அருளேந்தய ஸ்காசம் நிலகுண்டல தாரியைம்
நீலாம்பரதாரம் தேவம் வந்தேஹம் பரமம் நந்தனம்

7 சாப பாணம் வாம ஹஸ்தே ரெனப்ய வேதரங்ச
தக்டிலோ

விலஸத் குண்டலதரம் வந்தேஹம் விஷ்ணு நந்தனம்

8 வியாக்ராருடம் ரக்ததேந்தரம் ஸ்வர்ணமாலா விழுதியைம்
வீரபட்டதரம் கோரம் வந்தேஹம் சம்புநந்தனம்

9 கிங்கின்யொட்யாண பூதேசம் பூர்ண சந்தர நிபானனம்
கிராத ரூப சாஸ்தாரம் வந்தேஹம் பாண்ட்ய நந்தனம்

10 பூதவேதாள சம்லேவ்யம் காஞ்சனாதரி நிவாஸினம்
மனீகண்ட மிதிக்யாதம் வந்தேஹம் சக்தி நந்தனம்

11 ஓம்கார மூர்த்தி மார்த்திகனம் தேவம் ஹரிஹராத்மஜம்
சபர்பிட நிலையம் சாஸ்தாரம் ப்ரண தோஸ்யஹம்

12 நக்ஷத்ர நாதவதனம் நாதம் த்ரிபுவனங்களம்
நெளுமிதா சேஷபுவனம் சாஸ்தாரம் நெளுமிப் பாவனம்

13 மனமதாயுத ஸௌந்தர்யம் மஹாபூத நிவேஷவிதம்!
ம்ருகயாராஸிகம் ஸூரம் சாஸ்தாரம்ப்ரணதோஸ்ம் யஹம்

14 ஸிவப்ரதாயினம் பக்தவதைதம் பாண்ட்ய பாலகம்
சார்த்தால துக்க ஹர்த்தாரம் சாஸ்தாரம் ப்ரணதோஸ்ம்
யஹம்

15 வாரணேந்தர ஸமாருடம் விச்வத்ராண பராயனம்
வேதோத் பாஸிகராம்போஜம் சாஸ்தாரம் ப்ரணதோஸ்ம்
யஹம்

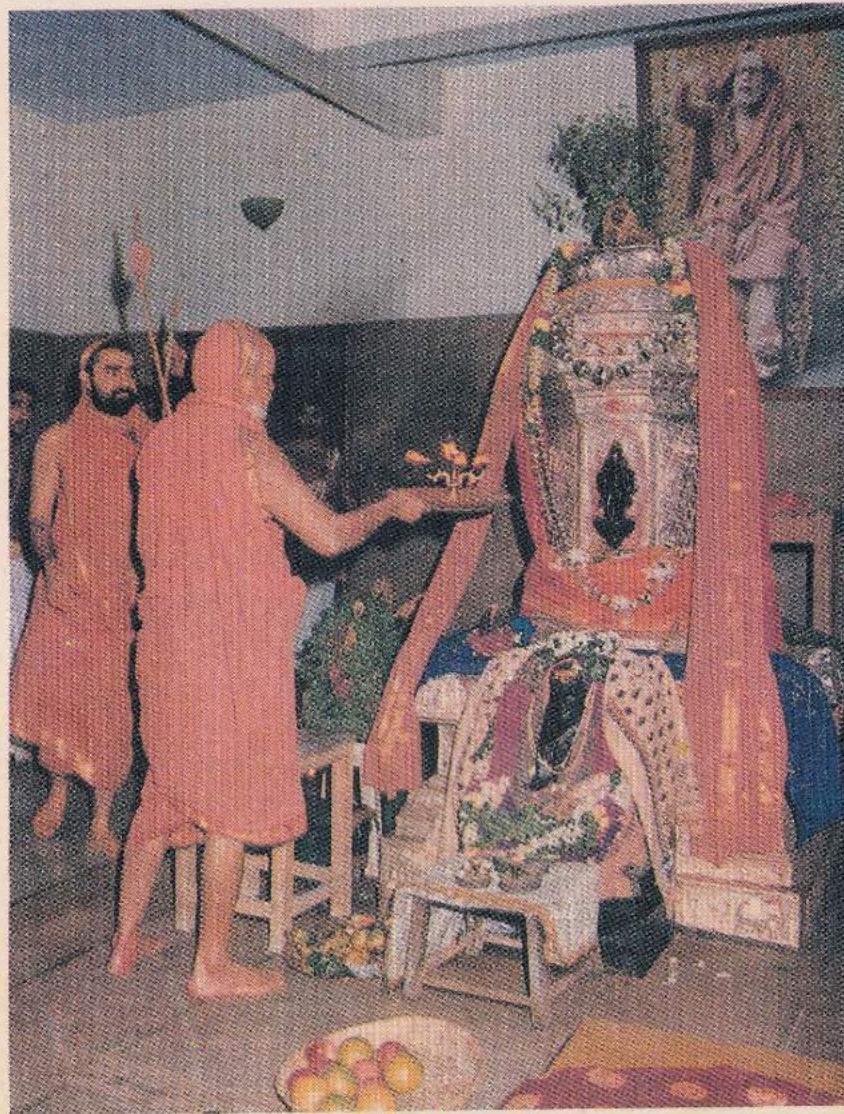
16 யகவின்யபிமதம் பூர்ண புஷ்களா பரிஸேவிதம்
கவிப்ரப்ரஸாத நிரதம் சாதாரம் ப்ரணதோஸ்ம் யஹம்

17 த்ரயம்பகபுராத்சீசம் கணுதிப சமன்விதம்
கஜாருடம் அஹம்வந்தே ஸாஸ்தாரம் குலதைவதம்

18 ஸிவவீர்ய ஸமுத்பூதம் பூர்ணிவாச தனுாத்பவம்
ஸிவிவாஹா ஜுஜம் வந்தே ஸாஸ்தாரம் குலதைவதம்

19 யஸ்ய தன்வந்தரிர் மாதா பிதாருத்ரோ பிஷிக்தம்
தமஸாஸ்தாரம் அஹம் வந்தே மஹா வைத்யம்
தயாநிதிம்

20 பூத நாத சதானந்த சர்வ பூத தயாபரஸ
ஏக்ஷி ரக்ஷி மஹா பாஹோ சாஸ்தரே துப்யம் நமோ நம:

நல்வணக்கங்களுடன் :-

ராசி எண்டர்பிரைசஸ்

28, ராஜாஜி தெரு, கூடுவாஞ்சேரி-603 202
ரிமேயானர் : திரு. க. இராமச்சந்திரன்

மலர் அச்சு உபயம்:-

ராஜன் & கம்பெனி லிமிடெட்ஸ்
எண். 1, கும்பதெரு, சென்னை- 600 001.